

MAGYAR KÓRUSOK ÉS ZENEKAROK SZÖVETSÉGE - KÓTA
ASSOCIATION OF HUNGARIAN CHOIRS AND ORCHESTRAS

Levelezési cím: KÓTA, 1537 Budapest, Pf: 406.

Székhely: 1011 Budapest, Corvin tér 8.

Tel: +36/1/225-3713 Fax: +36/1/225-3714 Mobil: +36/30/943-0933

E-mail: kota@kota.hu Honlap: www.kota.hu

RECEIVED

Nyilatkozat

Le: []
N° 0369

Alulírott Sugárné Mindszenty Zsuzsánna (született: Budapest, 1954. május 9; anyja neve: Baló Olga), a Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetsége – KÓTA (székhely: 1011 Budapest, Corvin tér 8.; adószám: 19660372-1-41) elnöke szerveztünk nevében nyilatkozom:

Örömmel csatlakozunk Magyarország felterjesztéséhez az UNESCO Szellemi Kulturális Örökség Szekciójába, a Legjobb Megőrzési Gyakorlatok Regiszterébe, melynek témája most a Kodály koncepció. A felterjesztéssel egyetértünk, hogy a már világszerte ismert zeneoktatási-nevelési módszer még szélesebb körben elterjedjen.

A Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetsége – KÓTA közel 200.000.- fővel, közösségi jelleggel dolgozik, a társult tagegyesületek, iskolai, felnőtt és egyházi énekkarok, népdalkörök és hangszeres népzenei együttesek, zenekarok, valamint magánszemélyek munkáját fogja össze, érdekvédelmét látja el. Az öntevékeny zenei területet gondozza. Az egyetemes zenei kultúra, ezen belül a magyar kórusművészet, népzene minden számottevő értékének feltárása, ápolása, megóvása, továbbadása, új értékek elősegítése a feladatunk. Zenei találkozók, hangversenyek, fesztiválok, versenyek, szakmai műhelyek, továbbképzések, minősítések szervezésével, kapcsolatrendszerünkkel segítjük művészeti csoportjaink és vezetőik munkáját.

Teljes munkánk a Kodályi örökség jegyében, az Ő szellemiségében folyik. Szövetségünk vezetőségében kiváló, Kodály Zoltán szellemiségét képviselő, nemzetközi hírű szakemberek dolgoznak, így programjainkban, művészeti koncepcióinkban hangsúlyosan jelenik meg Kodály öröksége.

Minden erőnkkel azon vagyunk, hogy ezen örökség: a magyar zenei nevelés – melynek tanulmányozására sok külföldi szakember érkezik Magyarországra – világszerte gyakorlattá váljon és itthon is mind szélesebb körben alkalmazzák.

Hisszük, valljuk és tudjuk, hogy teljes embert csak zenével lehet nevelni.
„A zene lelki táplálék, mely semmi mással nem pótolható.” Kodály Zoltán

Hisszük, hogy a Kodály-koncepció nemzeti érték melyre büszkék lehetünk.

Kodály zenei nevelési módszerrel számottevő eredményt tudunk elérni a jövő generációjának érdekében.

Kodály Zoltán ma is példát mutat, van mit tanulnunk tőle!

Fontos, hogy mindazok a szakemberek, döntéshozók, intézmények, szervezetek, akiknek feladatuk a Kodály-koncepció érvényesítése – megmentése –, összefogjanak, és a jelenleginél fokozottabban segítsék egymást.

A Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetsége – KÓTA örömmel beleegyezik, hogy a felterjesztést elküldjék az UNESCO felé.

Tisztelettel:

Sugárné Mindszenty Zsuzsánna

Sugárné Mindszenty Zsuzsánna
Liszt-díjas karnagy
a KÓTA elnöke

ASSOCIATION OF HUNGARIAN CHOIRS AND ORCHESTRAS

Postal address: KÓTA, 1537 Budapest, Pf. 406.

Seat: 1011 Budapest, Corvin tér 8.

Tel.: +36 1 225 3713 Fax: +36 1 225 3714 Mobile: +36 30 943 0933

E-mail: kota@kota.hu Website: www.kota.hu

Declaration

I, undersigned, Mrs. Zsuzsánna Mindszenty Sugárné (born in Budapest, on 9 May 1954, mother's maiden name: Olga Baló), as president of the Association of Hungarian Choirs and Orchestras (seat: 1011 Budapest, Corvin tér 8., tax number: 19660372-1-41), in the name of our association, hereby declare that

We are glad to join to Hungary's proposal, of which the theme is the Kodály concept, to become part of the Registry of the Best Safeguard Practices of the UNESCO's Intangible Cultural Heritage. We agree with the proposal in order for the music teaching-educational method, that is already world-known, spread even more widely.

The Association of Hungarian Choirs and Orchestras (KÓTA) with almost 200 000 people – works in a community-style manner; it unites the work and protects the interest of associated member societies, school-, adult- and church choirs, folk song circles and instrumental folk music ensembles, orchestras, as well as individuals. It cultivates the amateur field of music. Our task is to explore, cultivate, protect and transmit all notable values of the universal music culture, and within that, Hungarian choir art and folk music, as well as to foster new ones. We help the work of our art groups and of their leaders by organizing music meetings, concerts, festivals, competitions, professional workshops, further trainings and qualifications, and by providing them with our relationship network. Our full work is dedicated to the Kodály heritage, and is done in His spirit. Excellent, internationally known experts representing Zoltán Kodály's spirit work in our association's management. Thus, Kodály's heritage is present in our programs and art concept in an emphasized way.

We strive to the outmost of our power to make this heritage – the **Hungarian music education**, for which many experts come to Hungary to investigate it –, a worldwide practice that is used as widely as possible also in Hungary.

We believe, confess and know that a sound human being can only be educated by music. 'Music is food for the spirit, which cannot be replaced by anything else.' by Zoltán Kodály

We believe that the Kodály concept is a national treasure which we can be proud of.

By the Kodály music educational method, we can reach a considerable result for the sake of future generations.

Zoltán Kodály still sets an example, there is much we can learn from him!

It is important that all of those experts, decision-makers, institutions, organizations, whose task is to validate the Kodály concept, unite and help one another in an even more increased way.

The Association of Hungarian Choirs and Orchestras (KÓTA) is happy to agree on the proposal's sending to UNESCO.

Yours sincerely,

Mrs. Zsuzsánna Mindszenty Sugárné
Liszt-prize laureate chorus-master
president of KÓTA

MAGYAR KODÁLY TÁRSASÁG
 1064 Budapest, Vörösmarty u. 35.
 Adószám: 19040437-1-42
 Bankszámlaszám: OTP 11706016-20822228
 Tel: +361/3221-802
 Email: magyar.kodaly@lisztakademia.hu
 Honlap: www.m-kodalytarsasag.hu

Reçu CLT / CIH / IT
 Le 30 SEP. 2015
 N° 0622

Nyilatkozat

Alulírott dr. Ittész Mihály kijelentem, hogy tanulmányaim alatt és a zenetanári pályán eltöltött 50 év során a zenetanításban a Kodály módszert alkalmaztam. A módszert az általános zenei képességek fejlesztésében nagyon fontosnak tartom, a hallás fejlesztésében és a zenei írás-olvasás fejlesztésében egyaránt.

Különböző szintű és típusú iskolákban tanítottam a Kodály módszer szerint, zenei általános és középiskolában, zenei szakközépiskolában és a felsőfokú oktatásban is. Tanítottam magyar és idegen nyelvű hallgatókat, akik zenetanárnak készültek. Személyes tapasztalatomon alapuló meggyőződésem, hogy a módszer széles módszertani eszköztára alkalmazható a zenei képzés bármely szintjén. Az alaposan kidolgozott módszer segíti a tanárok munkáját, de nyilvánvalóan a zenepedagógus kreativitására is szükség van. Fontos szerepet játszik a zeneszerető hallgatók zeneoktatásában.

Mint kórusvezető úgy gondolom, hogy az új zenei anyagok előkészítése rövidebb ideig tart, ha az énekesek (gyerekek) relatív szolmizációval gyakorolnak, ahogy a Kodály módszerben is használatos.

Számos korábbi és mostani iskolai és Kodály Társaságbeli kollégám tanúsítja, hogy a gyermekjátékokból és népdalokból jól kiválasztott és összerendezett anyagok egészen a különböző zenetörténeti stílusokig segítik a zenei érzékenység és jó ízlés fejlődését azoknál, akiket a Kodály módszer szerint tanítottak.

A zenei anyag és a módszertani folyamat mellett alapvető kívánalom a Kodály módszerben az énekórák viszonylag magas száma (heti 3-4 alkalom és mellette kóruspróbák). Azok a gyerekek, akik az úgynevezett zenei általános iskolákban ennek a programnak megfelelően tanulnak, rendszerint sokkal érzékenyebbekké és fegyelmezettebbekké válnak.

A kecskeméti Kodály Intézet tanáraként számos alkalommal láttam, ahogy a külföldi hallgatók (gyakran fiatal zenetanárok) a Kodály módszer lelkes követőivé váltak, mivel saját élményeiken keresztül tapasztalhatták meg a vokális alapokon nyugvó módszer hatékonyságát a zene mélyebb megértését szolgáló zenei képességek (zenei írás és olvasás) fejlesztésében.

Biztos vagyok benne, hogy a ZENÉRE ÉS ZENÉVEL EMBERSÉGRE NEVELÉS MAGYAR MÓDSZERE, A KODÁLY MÓDSZER érdemes a jó gyakorlatok listájára való felvételre.

Budapest, 2014. január 8.

Ittész Mihály

Dr. Ittész Mihály
 elnök

MAGYAR KODÁLY TÁRSASÁG

Alapítva: 1978 – Közhasznú szervezet: 2009

1064 Budapest, Vörösmarty u. 35.

Adószám: 19040437-1-42

Bankszámlaszám: OTP 11706016-20822228

Tel./Fax: +36-1/322-1802

Email: magyar.kodaly@lisztakademia.hu

Honlap: www.m-kodalytarsasag.hu

DECLARATION

I, the undersigned dr. Mihály Ittész hereby declare that in my own studies and during 50 years of personal practice as a music teacher I have used the Kodály concept of music education. I found this method very useful in the development of general musical abilities, in ear training and also in practising musical reading and writing.

I have taught according to the Kodály concept in various school types like musical elementary and secondary school, secondary school specialized in music for would-be musicians as well as in tertiary level. I taught both for Hungarian and foreign students (would-be music teachers). It is my firm conviction based on personal experiences that the great variety of the methodological tools of this system can be used in any level of music education. The well-prepared methodology helps the teacher's work but freedom for the creativity of music pedagogues is also obvious in it. Its most important role is in the education of music lovers.

As a conductor of school choirs I found that the preparation of new materials needs shorter time if the singers (children) are trained in relative solfa as it is adapted into the Kodály concept.

Many of my former and present colleagues in schools and in the Kodály Society witness that the well-selected and well-ordered material from children's game songs and folksongs up to the different styles of music history help the development of the musical sensitivity and good taste of those who are taught according to the Kodály concept.

Besides the material and the methodological process the relatively higher number of singing lessons (three or four times a week and singing in choir) is also a basic requirement in the Kodály concept. Those children who study according to such a programme in the so-called musical primary schools usually become more sensitive and more disciplined.

As a professor of the Kodály Institute in Kecskemét I saw many times that how foreign students (often young music teachers) became enthusiastic follower of the Kodály concept because they received personal experiences of its effectiveness in the development of musical abilities (musical hearing and musical reading and writing) on a vocal basis and in the deeper understanding of music.

I am sure that

THE *KODÁLY CONCEPT* is worthy of being registered in the list of the best cultural practices.

Budapest, January 8, 2014

dr. Mihály Ittész

President of the Hungarian Kodály Society

Kodály koncepció – Kecskeméti Kodály Zoltán Ének – zenei Általános Iskola, Gimnázium, Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola

Iskolánkban 1950. október 26.-án kezdődött el az oktató – nevelő munka Nemesszeghyné Szentkirályi Márta igazgató irányításával.

A zenetanár pedagógusok, szám szerint jelenleg 8 énektanár a Kodály koncepció alkalmazásával végezték és végzik az ének – zenei nevelést immár 63 éve. A más tanszakokon tanító kollégáink is a Kodály koncepciót megismerve, és elismerve léptek be a tantestület közös munkájába, nagy százalékban korábbi „Kodály – iskolásként”

A mindennapos énekórákon, kórusfoglalkozásokon, ahogyan az egyéb tanórákon is igyekszünk megvalósítani Kodály Zoltán 1947-ben megfogalmazott 100 éves tervét:

A kottaolvasás, kottairás, koncert látogatás általánossá tételét, a magyar zenei közízlés emelését, a folyamatos haladást a jobb és magyarabb felé, a világirodalom remekeinek közkinccsé tételét.

A kottaolvasás, kottairás készsége fejleszti a figyelmet, a koncentrálást, a rendezett írásképet az olvasás – írás feladatok javára is. Felismerhető a zenei nevelés kapcsolt hatása a matematikai – logikai, valamint az idegen nyelvi tanulmányokban is.

A zenei tananyag a magyar népzeneire alapul, átível a nemzetek népzenei anyagán és a zeneirodalom minden művészeti korszakán. Olyan alapokat biztosít ez a tananyag, ami meghatározza a felnövekvő generációk kulturális érdeklődését, igényességét is.

A tanulóink nagy százaléka tanul hangszerjátékot, ahol hangszerstanáraink is alkalmazzák a Kodály koncepció elemeit mindennapos munkájukban. A tanuló is előadóvá válik, megtanulja az aprólékos, rendszeres munkát, gyakorlást, amely értéket jelent a maga és a koncert hallgatói számára is.

Az 1934-ben kezdeményezett Éneklő Ifjúság mozgalomban, Kodály Zoltán hitvallása szerint a mindennapos éneklés, ahogyan a kóruséneklés is, olyan élményhez juttatja a fiatalokat, ami hatást gyakorol a személyiségre, a közösségformálásra, a közösségben megtanulható pozitív magatartásformákra, a fegyelemre.

Iskolánkban 9 énekkar működik, a 3. osztályosoktól a 12. osztályosokig. Kétévente Éneklő Ifjúság hangversenyeken vesznek részt kórusaink, Arany diploma és Év Kórusa címet elnyerve. A hangszeres tanulók zenekarban játszanak.

Gyermekeink tiszta lelkű gyerekek, fiataljaink kis százalékban veszélyeztetettek a káros társadalmi folyamatokban, szenvedélybetegségekben.

Kecskemét, 2013. december 11.

Iskolánk ének tanszaka nevében:
Antoni Andrea

munkaközösség vezető

Kodály koncepció – Kecskeméti Kodály Zoltán Ének – zenei Általános Iskola, Gimnázium, Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola

[Kodály Concept - Kodály Zoltán Singing and Music Primary, Secondary and Vocational Schools and School of Arts in Kecskemét]

Education and instruction began at our school on the 26th of October 1950, under the direction of Márta Szentkirályi Nemesszeghyné, Principal.

Music teachers at the school (currently there are eight singing teachers) have employed the Kodály Concept in music instruction for 63 years. Teachers in other faculties are also familiar with and acknowledge the Kodály Concept - many having been former students of the method themselves - contributing to the joint work of the teaching staff.

In the daily singing classes, choral classes, as well as in other subjects we strive to carry out the 100-year plan Zoltán Kodály proposed in 1947:

Making musical score reading, musical notation and regular concert going a general practice, elevating the level of musical taste in Hungary, providing for constant development toward better quality and more Hungarian-style music, and providing for a general awareness of the masterpieces of world literature.

The ability to read and write music notation enhances and develops attention spans and concentration and organizational abilities and improves performance in reading and writing tasks. Music training also has a concomitant effect on mathematical skills, logical thinking and foreign language learning.

The music curriculum is based on Hungarian folk music, encompasses the folk music of other ethnic groups as well as the various artistic periods of music. This knowledge shapes the foundation of upcoming generations for a genuine interest in culture and a refined taste in music.

The majority of our students also learn how to play an instrument with our teachers also applying elements of the Kodály Concept in daily musical instrument instruction. The student thus becomes a performer, learning how to rehearse and work on something systematically, with regular, thorough and meticulous practice. This is an asset for students and audiences alike.

In The Singing Youth Movement started in 1934, children and youth experienced the rewards of day-to-day singing in a choir, which Zoltán Kodály believed had a positive effect on personality development and community cohesion. These youth learned self-discipline and positive social behavioral norms.

Nine choirs operate in our school for students from the third to the twelfth grade. Every two years our choirs take part in the Singing Youth Competition, regularly bringing home the Golden Certificate and Choir of the Year awards. Instrumental students also play in the school orchestra.

Our students are pure in spirit and a much smaller percentage of our youth are affected by detrimental social processes or harmful addictions.

Kecskemét, 11 December 2013.

Written on behalf of the singing faculty of the Music School of Kecskemét by
Andrea Antoni Head of Staff

Kodály koncepció – Kecskeméti Kodály Zoltán Ének – zenei Általános Iskola, Gimnázium, Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola

Ubrizsyné Érsek Éva nyugalmazott énektanár kollégánk személyes gondolatait csatolom közös véleményünkhöz:

A Magyarországon elsőként elinduló ének-zenei általános iskolába jártam 1950-1958-ig.

Ének-történelem szakos tanár lettem és voltam 44 éven át a hajdani iskolámban.

Az óráim legnagyobb részében éneket tanítottam az alsó tagozatban, és 33 évig a 3. - 4. osztályos tanulók Kicsinyek kórusát is vezettem.

Az ének-zeneiből hozott szellemi és emberi többlet vezetett az énektanári pályára, az ott kapottak indítottak el ezen az úton.

Mi is volt ez a szellemi többlet?

Nemcsak a mindennapos énekórák - a zenei írás- olvasás elsajátítása, a sok-sok dal megtanulása, hanem a kóruséneklés, a 2. osztálytól induló hangszertanulás, a vonós kamara együttesben-, a zenekarban való játék, az a sok néptánc produkció, amit a 2. osztálytól 8. osztályig tartó néptánc órákon megtanultunk. A kórusal, zenekarral, a néptánccal nagyon sokat szerepeltünk, élményekben és sikerekben gazdag gyermekkorunk volt.

Az élmények mellett akarva-akaratlanul a személyiségünk is formálódott, hiszen a közös éneklés, zenélés:

- figyelemre, fegyelemre szoktatott - ha egy ember rontott, akkor mindenki énekét tönkretette
- szórakoztatott a szó nemes értelmében
- sikere önbecsülést hozott, ösztönző hatással bírt a további munkára
- örömet, boldog érzést jelentett, ha a mű tisztán, szépen, jól megszólalt
- erősítette az összetartozás érzését, az énekkar egy közösség, amiben minden ember fontos /a bátrabb énekes megerősíti a gyengébbet/
- az emlékezetet is javította, ugyanis a művek legtöbbször kotta nélkül szólaltattuk meg
- a közönség előtti szereplés határozottabbá, bátrabb fellépésűvé tett minket a mindennapi életben is
- igényességre szoktatott, mert a megszólaltatott művek a zeneirodalom jelentős művei voltak, és tanáraink igyekeztek a legjobb előadást megszólaltatni velünk.

Nagyon szerettük a néptánc órákat is, mert a sok nehéz, szellemet igénybe vevő óra közben jól esett a mozgás, pihenést jelentett, javította az állóképességünket, így hatással volt az egészségi állapotunkra is.

Sokat beszélnek arról, hogy az ének tárgy transzferhatással bír más tantárgyakra. Mi ezt úgy éreztük, hogy a kifinomult hallás segítette a helyesírást, később a gimnáziumi években a nyelvtanulásban. A zeneelméletben nagyon sok a matematika, tehát egymást erősítő tárgyak.

A zeneileg kifejlesztett memória által könnyebb volt a hosszú versek megtanulása.

Kodály koncepció – Kecskeméti Kodály Zoltán Ének – zenei Általános Iskola, Gimnázium, Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola

A valamikori osztályomból sokan lettek pedagógusok, talán nem véletlenül. Érzékenyebbek, nyitottabbak vagyunk embertársaink iránt, sok bennünk a szeretet, a derű, a jókedv, széprejóra fogékonyak vagyunk, közösségi szellemű, humánus emberek lettünk.

A zene szeretete mind a mai napig él bennünk, sokan énekelnek kórusban, koncertlátogatók vagyunk, minden évben találkozót tartunk az általános iskolai osztálytársakkal. A "kerek" évfordulókra műsorral készülünk, ünnepélyesen töltjük el azokat.

Hisszük, hogy a "világ zene által jobb lesz!"

Boldogok és büszkék vagyunk, hogy az ének-zenei iskola első tanulói voltunk!

Ubrizsyné Érsek Éva
Ubrizsyné Érsek Éva énektanár

Kodály koncepció – Kecskeméti Kodály Zoltán Ének – zenei Általános Iskola, Gimnázium, Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola

[Kodály Concept - Kodály Zoltán Singing and Music Primary, Secondary and Vocational Schools and School of Arts in Kecskemét]

In addition to our joint statement, I also enclose the thoughts of Éva Érsek Ubrizsyné, retired former singing teacher at our school:

From 1950-1958 I attended the first singing and music elementary school to open its doors in Hungary.

I became a choral and history teacher and taught at my former alma mater.

Most of my class hours were singing classes for primary school grades and for 33 years I also lead the 'Little Ones' Choir' for third and fourth graders.

The additional personal and mental skills and that something extra instilled in me and honed in my early schooling at the singing and music school lead me to embark on a career in teaching singing.

What were these additional benefits?

Not merely the daily singing classes, learning how to read and write music and learning the hundreds of songs, but also the choral singing, learning to play a musical instrument (from the second grade onward), playing in the chamber string group and the orchestra, numerous folk dance productions that we learned in the folk dance classes from second to eighth grade, the countless opportunities to perform in the choir, the orchestra and the folk dance group. These activities provided new experiences and successes in our childhood.

Along with the experiences and skills learned comes an automatic shaping of personality since singing and playing music together also resulted in:

- focusing of concentration and attention and development of self-discipline – for if one person made a mistake that ruined the overall performance
- a form of entertainment in the pure sense of the world
- successes that brought a sense of self-esteem and served as an incentive for continued work
- a sense of joy and happiness if the piece is played/sung precisely and well and sounds as it should
- strengthening of group cohesion, for in a choir each individual is important (stronger, daring singers encourage the weaker, more timid ones)
- improvement in memory and recall, for most pieces were performed by heart
- a decisiveness and confidence from performing in front of an audience that carried over into other aspects of our lives
- a striving for perfection and meticulousness, for the pieces we sang were significant masterpieces of great composers, which sounded as they should with the guidance of our teachers.

We thoroughly enjoyed the folk dance classes, for physical movement and a different type of learning were a break from the hours of concentration. It also improved our stamina and endurance, thereby having a positive effect on our overall health and physical fitness.

Much is said about the transfer effects of music learning on the learning of other subjects. We experienced that our keen sense of hearing led to an improved spelling ability and later in

Kodály koncepció – Kecskeméti Kodály Zoltán Ének – zenei Általános Iskola, Gimnázium, Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola

high school facilitated the learning of foreign languages. Learning music theory with all of its mathematics had a reciprocal effect on the learning of math, as well.

Memory development gained through music learning also helped in literature class facilitating the memorization of long poems.

It is not by accident that many of my former classmates became teachers themselves. We are perhaps more open and sensitive to the needs of others; we have a lot of love, joy and cheerfulness to impart on others; we have a refined sense of esthetics and values, are community oriented and benevolent.

A love of music still lives in all of us. Many of us are active members of choirs and we are regular concert-goers. We meet for annual class reunions and for the big anniversaries we prepare and celebrate with a performance.

We honestly believe that 'music makes the world a better place'.

We are overjoyed and proud to be the first alumni of the singing and music school.

Éva Érsek Ubrizsyné
Singing teacher

A Kodály koncepció használata tanári munkámban

Több mint 40 éves tanári tapasztalat van mögöttem. Ebből 22 év zenetanítás angol nyelven. Valójában zeneakadémista korom előtt a magyarok többségével együtt én sem tudtam, hogy a „Kodály koncepció” valami különlegesség. Népdalokat tanultunk, szolmizáltunk, kottát olvastunk és írtunk a legtermészetesebb módon. Részben a külföldiek érdeklődéséből, részben a magam nemzetközi tapasztalataiból derült ki, hogy a „magyar módszer” páratlan a világon.

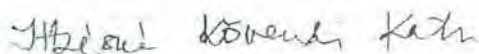
Már énektanárként is tudatosítottam ezt diákjaimban, az angolul való zenetanításban pedig a tananyagban is része más módszerek megismerése.

Így a diákokban is tudatosul, hogy mennyivel könnyebb a relatív szolmizációval a hallásfejlesztés, a lapról olvasás, a harmóniai elemzés, a formatan. Angol és amerikai népdalok elemzésénél is a magyar módszert használjuk.

Nagyon tanulságos számukra is, hogy ha külföldi zenetanárok látogatnak az órájukra, nehéznek találják a mi tananyagunkat, gyakran nem tudnak olyan szinten kottát olvasni, mint a 15-16 éves diákok.

Kodály munkásságával is megismerkedünk, mindannyiunk személyisége gazdagodik az ő zeneműveiből és írásaiból, nemcsak a koncepció gyakorlati alkalmazásából.

Kecskemét, 2013. december 9.

Ittészné Kövendi Kata

középiskolai ének- és angoltanár

Kodály Iskola, Kecskemét

Using the Kodály Concept in my Teaching

I have over 40 years experience as a teacher of music and English and I have taught Music in English for 22 years.

Before studying at the Liszt Academy of Music, I was not aware, together with most Hungarians, that „the Kodály Concept” was something special. It was natural for us to sing folksongs, use relative solfa, and read and write music. Only when I saw foreign music teachers interested in the Hungarian method and I myself experienced different ways of teaching music in various foreign countries, had I realised the uniqueness of the „Hungarian method”.

I already made students conscious of this as a music teacher and when I started teaching „Music in English” as an optional subject in the Kecskemét Kodály School, I made getting acquainted with other ways of music education a part of my programme.

Thus pupils have become aware how much easier ear training, sight-reading, harmonic analysis or the learning of musical forms is with relative solfa. In folksong analysis we also use the Hungarian method.

Pupils see proof of the method when foreign music teacher attend our lessons who find the material of our 15-16-year-olds too difficult and are often unable to sight-read as fluently as pupils educated in Hungary.

We also get acquainted with Kodály’s oeuvre and our personality is enriched not only through the practical application of the concept but also through his music and writings.

Kecskemét, December 9, 2013

Kata Ittész-Kövendi

Kata Ittész-Kövendi

Teacher of Music and English

Kodály School, Kecskemét

Muzsika Zeneiskola
Alapfokú Művészeti Iskola
4400 Nyíregyháza, Csillag u. 46/A.
Tel.: (42) 462-260

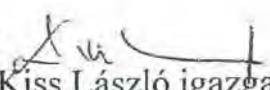
Nyilatkozat a „Kodály Módszer” használatáról a nyíregyházi Muzsika Zeneiskolában

Zeneiskolánk szolfézstanári munkaközösségének mottója: Kodály Zoltán minden az énekes alapú zenei neveléssel kapcsolatos kérdésre elméleti és gyakorlati megoldást adott, újat kitalálni nem szükséges, csak megérteni, és szakszerűen alkalmazni kell hagyatékát. Ezért mi a Kodály Zoltán által írtakat szó szerint vettük, és ezek alapján saját kottarendszert dolgoztunk ki, aminek használatával rendkívül eredményesen tudjuk használni a „Kodály módszer”-t. Zeneiskolánkban 6 állandó énekkar működik. Félévi és év végi hangversenyeinken minden szolfézscsoport énekkar szerűen bemutatkozik. Városi, országos és nemzetközi eseményeken, versenyeken vesznek részt énekkaraink. És ami a legfontosabb, hogy a zeneiskolánkba járó gyermekek neveléséhez nagyban hozzájárul a „Kodály módszer”-rel végzett tanítás.

Gyakorlati tapasztalatunk, hogy aki énekes alapú zenetanítással akar nevelni, annak megkerülhetetlen a „Kodály módszer”-rel való tanítás, mert az a zene alaptörvényszerűségeiből fakad. Bárki szeretne újat létrehozni – e tárgyban, mindig a „Kodály módszer”-hez fog kilyukadni.

Nyíregyháza 2013-12-05

Kiss László igazgató

Nyíregyháza Muzsika Zeneiskola

Declaration on the application of the Kodály Method at the Muzsika School of Music in Nyíregyháza

The motto of the solfege teaching body at our school can be summarized as: Zoltán Kodály has provided the theoretical and practical solutions to all questions pertaining to the teaching of music through singing. No further newer methods need to be developed, merely his has to be correctly interpreted and applied. We took Zoltán Kodály's words literally and based on his teachings developed a system of musical notation with which we can effectively and successfully apply the Kodály Method.

Six choirs operate in our music school on a permanent basis. At mid-term and year end concerts each solfege group performs in choir form. These choirs then perform at city, national and international events and competitions. What is more, and perhaps the most important, teaching according to the Kodály Method greatly contributes to the nurturing and development of children enrolled in our school of music.

In our practical experience we find that nurturing and education through singing based music instruction is impossible without application of the Kodály Method. This stems from the fundamental essence and system of music. Any attempts to reformulate or develop a new method will always end up at the Kodály Method.

László Kiss
Principal
Muzsika School of Music, Nyíregyháza

Kodály Zoltán
Ének-zenei Általános Iskola, Gimnázium és
Zenei Alapfokú Művészeti Iskola

Magyar Örökség-díjjal és a Magyar Műveltségoktatásért díjjal kitüntetett intézmény

1022 Budapest, Marczibányi tér 1.
e-mail: kodaly@kodaly-bp.sulinet.hu

tel: 2125680, 2124185
honlap: www.kodaly-bp.sulinet.hu

Kodály javaslatára, az ötvenes évek elején kezdődött a zenei tagozatos iskolák szervezése. Minden nap volt énekóra, és a karének az órarend része, quasi kötelező volt. Az ezekben az iskolákban folyó munka roppant hatékonyak bizonyult, minden hozzá fűzött reményt valóra váltott. Eredménye az 1970-es évekre mutatkozott meg igazán, amikor az országban 150 ilyen típusú iskola működött. Az első 1950-ben Kecskeméten, ahol Nemesszeghyné Szentkirályi Márta volt Kodály munkatársa, a második 1954-ben Budapesten, Bors Irma vezetésével, a Lórántffy Zsuzsanna utcában (ma Marczibányi téri Kodály Iskola).

A zenei tagozatos osztály, a néhány párhuzamos évfolyam egyikét jelentette, így lehetőséget nyithatott az akár napi szinten történő összehasonlításra. Azonos korosztály, azonos intézmény, akár azonos közismereti szaktanárok és nagyon hasonló szociális háttér. Az egyetlen különbség a mindennapos éneklés, a rendszeres és gyakori zenei-művészeti tevékenység volt. Az új módszer tehát azt is hivatott volt bizonyítani, az emelt óraszámú zenei képzés milyen hatással van a többi tantárgyra, illetve ami ennél fontosabb, az egész személyiség, az emberformálás ügyére, összehasonlítva a párhuzamos osztályokban tanuló gyerekekkel. A téma a mai napig kutatások témájául szolgál, olvasható Dr. Csépe Valéria a kísérleti pszichológia és kognitív idegtudomány kutatóprofesszorának munkáiban. A rendszeres és aktív zenélés bizonyíthatóan hozzájárul a kreativitás fejlődéséhez. A zene erőteljesen hat az érzelmi intelligencia és a mozgás fejlődésére, míg az éneklés különösen a nyelvi képességek elsajátítását gyorsítja.

Nem szétválasztható, meddig tart a pedagógia, hol kezdődik az előadó művészet. Az iskola, ill. a tagozatos osztályok tanulójának képzéséhez hozzátartozik a kóruséneklés. A kórusinterpretáció szakmai bázisa a zenei anyanyelv megfelelő szintű ismerete. Ennek elsajátítása történik az énekórákon, ideális esetben úgy, hogy az énektanár és a kórusvezető ugyanaz a személy. Ok-okozat, célok és eszközök olyan összefonódott rendszerben vannak egyszerre jelen, ami aligha választható külön. Nemzeti érdek a megfelelő feltételek intézményes biztosítása a jövő nemzedékének szellemi-érzelmi erkölcsi fejlődéséhez.

Meglehetősen pontos irányítóként támaszkodhatunk az énekórákon megalapozott háttértudásra, izlésre, igényességre. A folyamat visszafelé is igaz, ily módon ellenőrizhetjük az énekórai zenei izlésformálás hatékonyságát.

A gyermekkórusok tagjai nem kialakult, kiforrott egyéniségek, nem kész művészek. A zene, illetve a zenélés szerepe életükben jóval összetettebb, mint a felnőtt előadóművészek világában. Egy-egy zenemű megismerése, megértése és ihletett interpretálása nyilván alakít a már kész előadói személyiségen is. A gyerekek esetében azonban a személyiség kialakulásának folyamatába szól bele, igen nagy hatásfokkal. Az éneklés gyakorisága a zenei élmény belélegzésének ismétlődése a személyiségformálás hatékonyságának

alapfeltétele. Azaz nemcsak a zenei ismeretanyag elsajátítása és a készségek kialakítása okából létfontosságú. Enélkül az esztétikai nevelés eredményessége kérdőjeleződik meg, esztétikai nevelés nélkül pedig a nevelés.

Jelenleg iskolánkban, a Marczibányi téri Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola, Gimnázium és Zenei Alapfokú Művészeti Iskolában négy kórus működik felmenő rendszerben, alapelv az egymásra épülés. A kórusmunka 1-12. évfolyamig a heti négy ének-zeneóra szakmai munkájára épül.

A negyedik ötödik osztályosok alkotják az Aprók karát, a harmadik osztályosok előkészítő kórusfoglalkozásokon vesznek részt.

Az ötödikesek heti egy előkészítő kóruspróbán készülnek a gyermekkórusba való belépésre. 6-10. osztályos tanulók vesznek részt a gyermekkórus munkájában.

A gimnazisták (9-12.o) elsősorban ifjúsági nőikarként működnek, de az iskola hagyományos karácsonyi, és évzáró hangversenyén a zenei tagozatos fiúk közreműködésével néhány vegyeskari mű is megszólal.

A legelhivatottabb kórusénekesekből alakult kamarakórus kortárs kórusművek bemutatására specializálódott.

A kórusokat ugyanaz a két karnagy, Őri Csilla és Uhereczky Eszter vezeti, tehát a felmenő rendszer még inkább biztosított. A gyerekek már 4. osztályos korukban hozzászoknak azokhoz a zenei igényekhez, amiben munkájuk kiteljesedhet a gyermekkar az ifjúsági nőikar, a kamarakórus munkában egyaránt.

A következetes egymásra épülő munka meghozta eredményét, mert iskolánk kórusai kimagasló eredményeket értek el a legkülönbözőbb megmérettetéseken.

Ez nem csak pedagógia, hanem szemléletmód, filozófia, hitvallás.

A közös alkotó szakaszban, a kóruspróbák során igazi, fajsúlyos élményekkel gazdagodhatunk. Egy-egy felejthetetlen zenei mozzanatot nemcsak születése pillanatában élünk meg mindannyian együtt, hanem évekre biztosítja azt a lelki összekapcsolódást, összetartozást, ami a közös művészeti tevékenység sine qua non-ja. Nem álmkép, hanem tapasztalható valóság, hogy a gyerekek felismerik és elismerik az időtálló értékeket. Ösztönösen is ráéreznek a befektetett munka és a sikeres előadás összefüggésére. Várják és igénylik az igazi kihívást jelentő feladatokat. Szeretnek képességeik felső határán teljesíteni, és pontosan átérzik az így születő eredmény súlyát, rangját.

A kórusversenyeken a gyerekek számos új tapasztalattal gazdagodnak, zenei látókörük bővül, mindez személyiségfejlődésüket is kedvezően befolyásolja. Egy-egy rendezvény után akár ők is megválaszolhatnák, hol van a magyar nemzeti kultúra helye Európában, mindarról, ami számukra természetes, ilyen helyzetben derülhet ki, mekkora kiváltság és lehetőség.

Közvetlen közvetítő – ennél pontosabban aligha lehetne meghatározni az énektanári-kórusvezetői lét igazi lényegét. Elég közvetlen ahhoz, hogy motiváló legyen, hogy biztonságérzetet nyújtson, hogy megkérdőjelezhetetlen szakmai felkészültség birtokában, erős emocionális kötődés mellett vezethesse a gyerekeket.

A kóruspróba intim helyzet. A karnagy – esetünkben karnagyok – a zenélésben feloldódva, minden védőréteg nélkül, kendőzetlenül teszik bele saját magukat egy-egy zenei történésebe, különösen a kóruspróbák hevében. Ezek a szálak nehezen definiálhatóak, működés- és hatásmechanizmusuk aligha magyarázható, de létük alapvető, nélkülük nincsenek oda-visszaívelő zenei folyamatok. Olyan dimenziók világa ez, ahol a törvényszerűségeket nehéz felfedezni vagy kialakítani, de rendre tapasztaljuk, hogy ami ilyenkor történik, az minden szempontból örökérvényű. Ez formálja, és végül kialakítja azt a senki másra nem jellemző előadói specifikumot, amit a hangszeres előadók esetében a művész és hangszere jelentenek, esetünkben pedig a karnagy és a kórus közös aurája. A gyerekek egy része ezt inkább érzi, mint érti. Az érzés viszont semmivel nem összehasonlítható. Emiatt képesek a tanítási órák után is végigénekelni a kétórás próbát, és az utolsónak sorra kerülő műnek is örülni – ha jól terveztünk.

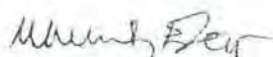
A jövő zenészei, kórusénekesei és karnagyai, zenehallgató és zeneszerető közönsége, meghatározó személyiségei és átlagemberei, a gyermekeiket zenére vagy akár zenével nevelő szülők mind itt vannak tanítványaink között. Aki gyermekkorában megtapasztalta, az tudja igazán értékelni az előbb említett dimenziókat. Csak így vezet út abba az irányba, hogy a zene mindenkié lehessen, mindenki számára hozzáférhetővé, érthetővé és létszükségletté váljon.

Egy társadalom viszonya a kultúrához nem egy adat a sok közül. Újabb távlatok, újabb felelősség.

A gyermekkarok működési területe az iskola. Jóval könnyebb helyzetben vagyunk a közismereti szaktanároknál, hiszen a zene, a zenélés olyan kommunikációs híd épít, melyen mind az emocionális, mind az intellektuális közlések áramlása más dimenziókban történik.

A gyerekek művészeti látásmódjának alakításakor a tanár legkézenfekvőbb eszköze saját személyisége. A művészeti kommunikáció és nevelés eszközeivel valóban beláthatatlan távlatokat nyithatunk.

Budapest, 2014. január 14

Uhreczky Eszter
Karnagy

Öri Csilla
Igazgató, Karnagy

Preszter Nóra
zenei igh.

**Zoltán Kodály Singing and Music Primary and Secondary School and Music School for the Arts
Winner of the Hungarian Heritage Award and the Hungarian Arts Education Award**

H-1022 Budapest
Marczibányi tér 1

tel: +36-1-212-5680, +36-1-212-4185
www.kodaly-bp.sulinet.hu

Based on Kodály's vision, public schools in Hungary started offering a specialization in music in the 1950's. The curriculum included daily singing classes, and in addition choral singing was practically a compulsory subject. Education in these schools proved to be very effective achieving the purported aims and hopes. The results were dramatic became obvious in the 1970's when 150 such schools operated around Hungary. The first opened in Kecskemét in 1950, directed by Márta Szentkirályi Nemesszeghyné, a former associate of Kodály, the second on Lórántffy Zsuzsanna Street in Budapest in 1954 (the precursor of today's Kodály School on Marczibányi tér, Budapest) under the directorship of Irma Bors.

Assessing the effects of the Kodály Method was relatively straight forward even on a daily basis, for among the simultaneous classes in each grade level one became a specialized music class thereby resulting in ready control groups matched for age, type/quality of school attended, teachers of other subjects and nearly identical socio-economic backgrounds. The only significant difference was exposure to the Method in the form of daily singing and frequent music and art related activities. The setting, therefore, also provided for an assessment of the transfer effects of an increased number of music class hours on learning in other subjects, and what is perhaps more important, its effects on personality and individual development compared with students in simultaneous grade levels without exposure to the method. The topic is still a subject of research today, according to studies by Dr. Valéria Csépe professor and researcher in experimental psychology and neurology. Regular and active music playing significantly contributes to the development of individual creativity. Music training has a marked positive effect on the development of emotional intelligence and physical movement, while singing training specifically greatly facilitates improvement in language attainment related competencies.

Where the effects of pedagogy end and those of performing arts begin are not readily discernible. Choral singing was a compulsory element of the school and the specialized music classes. A precondition of choral interpretation is an appropriate knowledge of the 'musical mother-tongue'. Acquisition of this knowledge happens in the singing class hours, ideally with the same individual serving as both singing teacher and choral director. Cause and effect, aims and means are so tightly intertwined in such a system that it is nearly impossible to separate them. It is in our national interest to ensure and provide the institutional means for the mental, emotional and moral development of future generations.

We can confidently depend and build on the foundation of general background knowledge, discerning taste and sense of high standards acquired in singing classes. The process is also similar in reverse - making it easy to monitor the efficacy of singing training on development of taste and sense of aesthetics.

Members of children's choirs are not performing artists, not fully developed individuals with mature personalities. Music and the making of music takes on a much more complex role in their lives than it

does in the adult artist in the performing arts world. Naturally, the process of studying, becoming familiar with, understanding and interpreting a musical piece has an effect on the personality of an adult performer as well. However, in the case of a child the process not only has an effect, but actually markedly shapes the entire course of his/her development. Frequent singing and the repeated immersion in the musical experience is a basic premise of child personality development. It is essential, therefore, not only for the acquisition and development of music skills and competencies in and of themselves. Without musical training the efficacy of nurturing a sense of aesthetics in children is in jeopardy; without nurturing a sense of aesthetics their education and development is compromised.

Currently in the Zoltán Kodály Singing and Music Primary and Secondary School and Music School for the Arts on Marczibányi tér four choirs operate at various grade levels, one building upon the next. Rehearsals in each of the choirs builds on the singing classes held 4 hours per week in each of the twelve grade levels starting from first grade upwards.

Fourth and fifth graders belong to the Aprók [Little Ones] Choir, while third graders attend a choral preparatory class. Fifth graders additionally attend a preparatory class in anticipation for membership to the Children's choir.

For high school level students (grades 9-12) primarily a female youth choir operates. However, at the annual school Christmas and year-end concert male youth in the specialized music program also participate in the presentation of mixed choral pieces.

The most devoted choral members also have the opportunity to sing in the Chamber Choir, which specializes in performing choral works from contemporary composers.

As the choirs are directed by the same two directors Csilla Őri and Eszter Uhreczky, the upward progression is further ensured. Children are exposed to and become familiar with the musical quality that gradually comes to fruition through their practice in initially the Children's, then in the female Youth Choir and eventually in the Chamber Choir.

The consistent, systematic, and structured work paid off, for the choirs of our school consistently achieve distinctions in various choral competitions.

In reference to the model we are speaking not merely of pedagogy but of a philosophy, a mission, an outlook on life.

Through the process of creating something together in the choral rehearsals we produce and gain significant far-reaching experiences. We not only witness and live the creation of individual musical elements as a group, but develop an emotional link and sense of belonging to each other that is an essential condition of art activity. The result is not an impalpable vision, but an experiential reality. Children recognize and acknowledge timeless values and intuitively see the causative connection between the work and practice invested and a successful performance. Children intuitively enjoy and expect tasks that challenge them. They relish working to their fullest capacity as well as the concomitant results and well earned successes.

In choral competitions children amass numerous new experiences, their musical perspective broadens - all having a beneficial effect on their personality development. In the wake of these

events children easily recognize the place of Hungarian culture - something they are intimately familiar with - within the scope of the greater European culture; and they fully appreciate the magnitude of the benefits and opportunities it affords.

Direct intermediary is perhaps the most appropriate term to describe the true essence of the singing teacher and choral director. An individual characterized by openness and geniality to motivate and instill a sense of security, yet possessing the competence and preparedness, coupled with strong emotional commitment to leading children.

A choral rehearsal is an intimate situation. The director - in our case directresses - meld with the music, putting their own bared heart and soul into the music created - especially in the midst of the passion and vehemence of a choral rehearsal. The strands of these elements, the mechanisms of their operation and effect are difficult to define, but their existence is fundamental and necessary for the creation of reciprocally arching musical processes. We are speaking of a realm of dimensions where systemic elements are not readily defined or formed, yet we consistently experience that what comes about is eternal. It shapes and eventually gives form to the unique specificity of each performer, that is different from all others. For a musician it develops between the artist and his/her instrument. In our case it is the joint aura forming between choral conductor and the choir. Most children have a sense of this rather than consciously comprehend it. However, the feeling is second to none. It is precisely this feeling that motivates the children to come to choral rehearsal after a typical school day's other classes and participate with enthusiasm lasting through to the last piece sung - if we planned appropriately.

Determinant and ordinary members of the community of musicians, choral singers, musical directors, music listeners and enthusiasts, as well as parents aware of the importance of music education or education their children through music were all once among our students. Anyone who experienced this in childhood can truly value and appreciate the dimensions described above. It is only in this way that music can truly become everyone's - accessible, understandable and a vital element for all.

A society's attitude to culture is not merely another piece of data. It offers new future potential and also new commitment/responsibility.

The operational domain of the children's choir is the school. We have a great advantage compared to the teachers of other school subjects for in music and in joint music-making bridges of communication inherently form where the flow of both emotional and intellectual communication takes place in a different dimension.

In shaping the artistic sense and view of children the teacher's most effective tool is his/her own personality. Communicating and teaching of the arts truly leads to boundless horizons.

Budapest, 14 January 2014

Csilla Őri
Principal, Choral Director

Eszter Uherezky
Choral Director

Nóra Preszter
Musical Director

Kodály koncepció

Az 1960-as években, általános iskolás koromban kezdtem tanulni a kaposvári Liszt Ferenc Zeneiskolában. Akkor nem tudtam, hogy a Kodály-módszer szerint tanulom a szolfézst. Akkor szolmizáltam, a különbözőféle előjegyzések esetében megkerestük, hol a „dó”. A Tóth Lajos (most Kodály Zoltán) általános iskolában nagyon jó kórus működött Zákányi Zsolt tanár úr vezetésével, akinek volt szerencséje személyesen is találkozni Kodály Zoltánnal. Dicsőség volt kórusban énekelni. Akkor Kaposváron minden általános és középiskolának volt kórusa. Versengtünk, hogy melyik iskoláé a legjobb kórus. Nekem előnyöm volt a többiekkel szemben – zeneiskolás tanulmányimnak köszönhetően – mivel én mindig tudtam hol a „dó”, és mindent le tudtam szolmizálni, én segíthettem a többieknek. Az énekórákon és a szolfézs órákon rengeteg magyar gyermekdalt, népdalt tanultunk. Énekeltük szolmizálva, szöveggel, ABC-s névvel, tapsoltuk a ritmusát. Nagyon szerettem ezeket az alkalmakat. 12 évesen 200 népdal, gyermekdal szerepelt a repertoáromban, és egy szolfézsversenyt is megnyertem:

A zeneszeretet és a kóruséneklés végigkísérte a középiskolás éveimet is. Azért választottam a kaposvári Munkácsy Gimnáziumot, mert ott egy nagyon jó kamarakórus működött, Merényiné Papp Éva vezetésével. Csodálatos műhelymunkával csiszoltuk a kórusműveket, lelkesen énekeltük.

A közismereti iskolák mellett a zeneiskolában is tanultam. Jól zongoráztam, majd fuvolázni is elkezdtem.

Ilyen zenei háttérrel, és zeneszeretettel a Pécsi Zeneművészeti Főiskolán tanultam tovább, és tulajdonképpen akkor tudatosult bennem, hogy amit csinálok, ahogy csinálom, az a Kodály-koncepció szerint történik.

Mit adott nekem a „Kodály-módszer”? Közösséget (kórusok, kamarazene, zenekar), barátokat, a logikus gondolkodást (dó-váltás, ABC és szolmizáció kapcsolata, hármashangzatok, négyes hangzatok felépítése, harmóniák elemzése, stb.), a megosztott figyelem képességét (kottakép és hangszerjáték összekapcsolása, másik szólamok figyelése, saját szólamom beillesztése az egészbe), a magyar népzene szeretetét, a hazám szeretetét, kitekintést a világ népeinek zenéjébe, a művészetek szeretetét, magabiztosságot, önbizalmat, kitartást, lelki kiegyensúlyozottságot, hasznosan időtöltést.

A Kodály-módszer nem csak a szolmizációból áll, annál sokkal összetettebb dolog, kis túlzással életűtnak is nevezhetném. Aki rálépett erre az útra, aki megismerte ezt az utat az végig is megy rajta egész életén át, legyen képzett muzsikus, amatőr hangszerjátékos, lelkes kórusénekes, vagy csak hangversenyre járó, zenekedvelő ember.

Nagyné Soltra Monika
zenetanár
Kaposvár

The Kodály Concept

In the 1960s as an elementary school student I started attending the Liszt Ferenc School of music in Kaposvár. At the time I had no idea I was learning solfege according to the Kodály Method. We were doing so-mization and could find the 'do' in any key. The Tóth Lajos (now Kodály Zoltán) Elementary School had a very good choir under the direction of Zsolt Zárkányi, who had the good fortune of having met Zoltán Kodály in person. At the time choral singing was a coveted honor. All the elementary and secondary schools in Kaposvár had a choir and competitions were held to determine the best. Thanks to my music school training, I could determine where 'do' was and could sight read any music. This comparative advantage enabled me to help the others. In singing and in solfege class we learned an immense number of Hungarian children's songs and folk songs. We sang them with solmization, with lyrics and with the letters of notes and we clapped out the rhythm. I loved these classes and by the age of twelve I knew at least 200 folk and children's songs and had won a solfege competition.

The love of music and choral singing continued during secondary school. In fact it determined my choice of high schools - for the Munkácsy High School of Kaposvár had a very strong chamber choir operating under the leadership of Éva Papp Merényiné. We refined and polished choral pieces together with enthusiasm.

Apart from my studies in the general public school, I also attended music school. I played piano well and also embarked on learning the flute.

With this solid musical background and love of music I continued my studies at the Academy of Music in Pécs. That is when I realized and became conscious of the fact that what I am and have been doing and my approach to music is according to the Kodály Concept.

What did I gain from the Kodály Concept? Sense of fellowship and community belonging (choruses, chamber choirs and orchestras) friendship, logical thinking (with the transposition of 'do', the relation between the names of notes and the so-mi version, the structure of triad and tertiad chords, the analysis of harmonies, etc.), the ability to divide attention multiple ways (reading the score, and hearing the various instrumental parts, paying attention to the other parts, blending one's own part into the others for the harmony of the whole), a love of Hungarian folk music and my country, exposure to the folk music of other peoples, a love of the arts, self confidence, self esteem, perseverance, inner balance and a useful leisure time activity.

The Kodály method is much more complex than mere solmization; it's practically a way of life. All who step on this path – whether trained musician, amateur instrumentalist, enthusiastic choral singer or avid concertgoer – will continue to follow it for the rest of their lives.

Monika Soltra Nagyné
Music Teacher
Kaposvár, Hungary

A Kodály koncepcióhoz

A Kodály-koncepció gyakorlati alkalmazásával a szolfézstanításban rendkívüli eredményeket tudunk elérni a XXI. sz. gyermekénél is. A mai felgyorsult világba szocializálódott gyerekek számára testhezállók Kodály pedagógiai elképzelései, egyszerűségük és hatékonyságuk miatt. A ritmusegységek elnevezésével és azok mozgással egybekötött gyakorlásával igen rövid időn belül hatékonyan lehet fejleszteni a metrum- és ritmusérzékét. A relatív szolmizációval viszonylag hamar rögzülnek a hangok közti viszonyok, az intonáció pontos lesz, a kottaírás- és olvasás egyszerűvé válik, a tonalitás érzék fejlődik. A kézjeles szolmizálás segíti a hangrelációt, a jelek távolsága egyezik a hangköz méretével. A szolfézs órai közös éneklésnek köszönhetően a gyermekek levetkőzik gátlásaikat, odafigyelnek egymásra, szociálisan fejlődnek. Az évek során rengeteg népdalt ismernek meg a tanulók, a zenei anyanyelvet elsajátítják. A népdal felfedezése, megismerése izgalmas feladat. Ha sikerül megszerettetni népdalainkat, népzeneinket, tanulóink hagyományaink ápolóivá válnak, amit majd ők adnak tovább. Az életkori sajátosságaira odafigyelve a diákok játszva tanulnak, és nagyon fontos, hogy a tanultakat megértik, alkalmazni tudják.

Darvas Nikoletta szolfézstanár

Szigetvári Weiner Leó Alapfokú Művészeti Iskola

Szigetvár, 2013. december 12.

Declaration regarding the Kodály Concept

Our application of the Kodály Concept in the teaching solfege in practice has produced dramatic results even with children of the 21st century. The simplicity and efficacy of Kodály's pedagogical vision makes it suitable even for children raised in today's fast-paced world. Naming and practicing rhythmic units through movement results in the quick development of senses of rhythm and musical meter. In learning relative solmization the relation of individual notes to each other can quickly be mastered, intonation becomes precise, the reading and writing of musical notes becomes easy and a sense of tonality is achieved. Solmization with the use of hand-signing facilitates the understanding of the intervals between notes in relation to each other as the distance between signs corresponds to the size of the musical interval. Singing together in solfege classes enables children to overcome their inhibitions; they get used to paying attention to each other and undergo positive social development. Over the years of their training, children learn a large number of folk songs and become familiar with their own 'musical mother tongue'. Discovering and becoming familiar with folk songs is an exciting endeavor. If we manage to instill an affinity for our folk songs and music, then our students in turn will become nurturers and eventually conveyors of our traditional heritage. Children learn through playful, age- and development level-specific activities with an emphasis on their understanding of what they have learned and on their ability to apply it independently on their own.

Nikoletta Darvas

Teacher of solfege

Weiner Leó Primary School for the Arts - Szigetvár

Nyilatkozat

Kodály Zoltán szellemében Mohácson

„Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.” /Kodály Zoltán/

Mohács (dél-magyarországi kisváros) kulturális életében nagy szerepet játszott Kodály Zoltán személyisége, szellemisége. Nemcsak személyesen járt és gyűjtött népzene a településen, de gyűjtésre bízta a helyi néphagyományok, elsősorban a népdalok megőrkítésével és publikálásával is foglalkozó remek zenepedagógust, Schneider Lajost. Kodály szellemiségének is köszönhető, hogy 1958-ban - az elsők között az országban - ének-zene tagozatos általános iskola, majd kiváló zeneiskola, kórus és népdalkör is szerveződött. A mai napig több hagyományőrző táncsoport és zenekar is működik a városban. Mohácson évente országos népdaléneklési versenyt, valamint zenei és néptáncos folklórfesztivált rendeznek. A hagyományőrzés és a zenei művelődés a város szerves része, identitásának meghatározó eleme. Több ezer gyermek nőtt föl városunkban a Kodály módszer segítségével kialakult zenei milióban. Több kiváló, országszerte ismert és nemzetközileg is elismert népdalénekes, népzenei együttes, és komolyzenei előadóművész nőtt ki a városka zenei intézményeiből, hagyományaiból.

2014-ben a város az elsők között vehette át a „Tiszta forrás település” címet jelentő márványtáblát Kodály Zoltán, a városban jelentős népzenei gyűjtést végző zenetudós nevével. Az erről szóló elismerő emléklap és az Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézetében található, Mohácson gyűjtött, archív felvételeket tartalmazó CD kíséretében.

Kodály Zoltán Mohácson:

Berze Nagy János Baranyai néphagyományok című gyűjteménye hívta fel Kodály Zoltán figyelmét a Schneider Lajos - helyi iskolában tanító tanár - által lejegyzett mohácsi népdalok értékeire.

Ezért Kodály 1941-ben Mohácsra küldte Dincsér Oszkárt, a Néprajzi Múzeum kutatóját. Dincsér kiválasztotta a legjobb énekeseket, összesen 64 főt, akik 1941 októberében a budapesti rádió stúdiójában 23 mohácsi népdalt énekeltek lemezre. Kodály Zoltán 1950-ben - az országban először - hordozható magnetofonnal kereste fel Schneider Lajost Mohácson. 1950 szeptemberében a helyszínen Kodály által készített felvétel eredménye: 11 személytől 54 magyar és 3 sokac dal került szalagra. A magnetofont Kodály régi tanítványa és munkatársa, Kertész Gyula kezelte.

Kodály a Schneiderrel való rövid munkálkodás alatt a további gyűjtés fontosságába vetett hitét erősítette meg és a gyűjtésre vonatkozó hasznos tapasztalatokat osztott meg vele. A találkozás szervezésében és lebonyolításában nagy szerepet vállalt az akkor fiatal, mohácsi származású énekművész, Kodály tanítványa, Kersics Anka. A sokac (mohácsi horvát) származású zeneakadémista a postás szerepét töltötte be. Ettől az időponttól kezdve sűrűn váltották egymást a levelek és a népzenei anyagok. A levelezést nagyrészt dr. Kerényi György folytatta, de ha szükséges volt, Kodály sorai is megérkeztek. Kerényi 1950 novemberében közölte:

„Az akadémia decemberben megjelenő gyermekdal gyűjteményébe felvettük a baranyai kötet legjobb dalait is.”

Kodály Schneider Lajosnak írt leveléből: „Kedves Igazgató Úr! Küldeménye igen becses, hogy a gyűjtést folytatni érdemes, arra egyetlen dal is bizonyíték, a Borbély Ági /az egyik adatközlő/ fonóda... Jó munkát kívánva köszönti Kodály Z.” Budapest, 1951. febr. 28.

Kodály Zoltán és Schneider Lajos hatása a város zenei, kulturális életére, a zenei hagyomány megőrzésére:

A jelentős népdalgyűjtéseket végző és azt Kodály Zoltán hatására szisztematikusan tovább folytató Schneider Lajos meghatározó személyisége volt Mohács zenei kulturális életének. Hatása mind a mai napig nagyon jelentős. Az utódoknak, tanítványoknak köszönhetően mohácsi népdalgyűjtései több kötetben láttak napvilágot (1970. Mohácsi népdalok, 1981. A mohácsi malomgátba' reng a nád, 1989. Széles víz a Duna). Tiszteletére emléktáblát avattak iskolája falán, bronz emléklakettet készítettek, emlékszobát alakítottak ki az ének-zene tagozatos iskolában, életéről és munkásságáról monográfia jelent meg. Tevékenysége előtt tisztelegve indították el 1971-ben Mohácson a Schneider Népdaléneklési Versenyt, először regionális, majd országos szintre kiterjesztve a versenyzők körét. 1998 óta működik az elsősorban mohácsi népdalanyagot bemutató Schneider Lajos Népdalkör, amelynek vezetője vagyok. Feladatunk a mohácsi népdalhagyomány fenntartása, bemutatása, kutatása. 1999-től én szervezem a Schneider népdaléneklési versenyt is, amelynek zsűrijébe évről évre neves népzeneészeket, népdalénekeset hívunk. Ugyanebben az évben készült audio-kazetta az elmúlt 24 év győzteseinek közreműködésével, Dr. Várnai Ferenc szerkesztésében, aki 25 éven át volt a verseny szervezője. 2000-ben, munkámnak köszönhetően, megjelent a Mohácsi népdalok című CD, amely a Zenetudományi Intézetben található archív felvételekből és a Schneider Népdalkör által előadott népdal anyagból áll. Schneider Lajosról nevezték el a mohácsi művészeti iskolát, ahol népi éneket oktatok.

Mindezen évek alatt a mohácsi népdalénekesek megyei, regionális, országos és nemzetközi népzenei versenyek magasan kvalifikált résztvevőivé váltak. A városi műsorok állandó résztvevője a Schneider Népdalkör. 2014-ben a Schneider Lajos Művészeti Iskola falán elhelyezett „Tiszta forrás település” emléktábla avatásán a népdalkör tartott bemutató előadást. A 10 éven át szintén általam vezetett Mohácsi Polgárok Olvasóköreinek dalárdája és citerásai is a városi kulturális rendezvények főszereplőivé váltak.

Munkálkodásunk által sok gyermek, család, néző-hallgató, kolléga, a mohácsi közösség tagjai életében más értelmet nyert a népzene.

Tevékenységünk ma is folyamatos, számtalan terv megvalósításán dolgozunk: például egy komplex multimédiás adathordozó elkészítésén a mohácsi népdalokról, Schneiderről, a versenyekről, továbbá a hangszeres magyar népzenei képzés elindításán városunkban.

Én mint a Kodály módszeren felnőtt zenetagozatos, zeneiskolás, a Kodály módszerrel oktató tanár, a Kodály módszert egyénien alkalmazó ének tanár és a Kodály koncepciót gyakorlatban életető hagyományörző csoportok vezetője, messzemenően támogatom a Kodály koncepció alapuló népzenei örökség megőrzésének az UNESCO jó gyakorlatok regiszterébe való felterjesztését.

Mohács, 2015. március 20.

Horváthy Lenke

zenepedagógus, a Schneider Lajos Népdalkör vezetője

Declaration

In the spirit of Zoltán Kodály in Mohács

„The culture cannot be inherited. The culture of the ancestors is going to evaporate in no time, unless every generation acquire that for itself over and over.” /Zoltán Kodály/

In the cultural life of Mohács (South Hungarian town), Zoltán Kodály, his character and his spirit played key roles. He was collecting folk music at the settlement and also encouraged Lajos Schneider, who was a music pedagogue and a keen collector and publisher of the local traditions and the folk music.

Due to Kodály, in 1958 a musical primary school – one of the firsts in the country – was established, then an excellent music school, a choir and a folk song group were also constituted. Up to this day, several traditional dance groups and music group functional in the town. There are annual nation-wide folk singing competitions in Mohács, as well as famous folklore festivals with traditional music and dance. The preserving process of our heritage and the musical education are major elements of the people’s identity and are important parts of the town’s life. Thousands of children grew up in Mohács in the musical milieu which was formed by the Kodály method. Mohács and its musical institutions mean the alma mater for many well known folk singers, folk music bands and classical musicians.

In 2014, this town was one of the firsts, who deserved the “Clear Source Settlement” Price and get a marble plaque with the name of Zoltán Kodály, who made significant folk music collection works in the town. The official paper of this price can be found at the Institute for Musicology of the Hungarian Academy of Sciences, with a CD, which contains archive records from Mohács.

Zoltán Kodály in Mohács:

János Nagy Berze’s book, the “Folk traditions of Baranya” was the collection, which drew Kodály’s attention to the folk songs from Mohács (these songs were noted by Lajos Schneider, who was a teacher in the local school that time). Because of the above mentioned reason, Kodály sent a researcher of the Museum of Ethnography, Oszkár Dincsér to Mohács. Dincsér selected the best singers of the town, exactly 64 persons, so in the October of 1941, 23 folk songs were sang by them and recorded by the Radio of Budapest. In 1950, Zoltán Kodály travelled to Lajos Schneider to Mohács – the first time in the country – with a portable tape recorder. The result of Kodály’s visit in 1950 September: from 11 persons, 54 Hungarian and 3 Sokac (Croatian ethnic group in Hungary) folk songs were recorded. The tape recorder was operated by Kodály’s former student and colleague, Gyula Kertész. During their common work, Kodály reaffirmed Schneider’s faith in the importance of further collections, and shared useful experiences with him connected with the fieldwork. The organising process and the transaction of Kodály’s and Schneider’s meeting were managed by Anka Kersics, who was a young folk singer from Mohács. From that time, this young Sokac (Croatian ethnic group in Hungary) lady was the “postman”, so the letters and the folk music materials replaced each other often. The letters were mostly written by Dr. György Kerényi, but when it was necessary, Kodály also wrote letters to Mohács. In the November of 1950 Kerényi wrote: “To the collection of the children songs, which will be published by the Hungarian Academy of Science in this December, we also selected the best songs from the ‘Folk Traditions of Baranya’ book.”

Kodály wrote to Lajos Schneider:

“Dear Director! Your consignment is precious, and it is worth to continue the collecting. The proof of this can be one song: the song of Ági Borbély /one of the informants/. I wish you a good work! Best regards, Z. Kodály. 28.02.1951.”

The effects of Zoltán Kodály and Lajos Schneider on the musical and cultural life of the town and on the preservation of the local musical traditions in Mohács:

Lajos Schneider, who made significant folk music collecting works, was an important person in the cultural and musical life of Mohács. The effect of him is really remarkable nowadays as well. Thanks to the successors and students, his folk song collections from Mohács were published in several books. (1970: Folk songs from Mohács, 1981: “In the mill of Mohács, the reeds are shaking”, 1989: “The Danube is a wide river”). In honour of him, a memorial plaque was unveiled, bronze memorial plaquettes were made, a memorial room was established in the music school, and a monographic book was published about his life. In honour of his activities, the Schneider Folk Singing Competition was started in 1971, first in a regional and later in a national level. Since 1998 the Schneider Lajos Folk Song Circle, which mostly presents local folk songs has been functioned. I am the leader of the group. Our mission is to maintain, present and research the folk song traditions of Mohács. Since 1999 I am the organizer of the Schneider Folk Singing Competition and we try to invite famous folk musicians and folk singers to be jury members every year. An audio-cassette was published in the same year, with the contribution of the winners from the previous 24 years, edited by Dr. Ferenc Várnai, who was a participant on the competitions for 25 years. In 2000, thanks to my work, the Folk song of Mohács CD, which contains archive records from the Institute for Musicology of the Hungarian Academy of Sciences as well as folk songs from the Schneider Folk Song Circle was issued. The school, where I teach traditional folk singing, also is named from Lajos Schneider. During these previous years, the folk singers from Mohács, became participants and members of highly qualified regional, national and international folk music competitions. At the events of the town, the Schneider Folk Song Circle is a regular performer. In 2014, during the “Clear Source Settlement” Price’s Gala, our group performed as well. The musicians of the Book Club of Mohács’s Citizens (in which I am a leader as well) also became main characters of the cultural events of the town.

Thanks to our works, many children, family, audience member, colleague get new perspectives about folk music.

Our activities are continuous, and we are working several plans’ implementation: for example on a complex multimedia data device of the folk songs from Mohács, of Schneider, competitions, musical education in the town ect.

Me, as person, who grew up in musical education of the Kodály method, a pedagogue who was educated with the Kodály method, and as a folk song teacher, who use the Kodály method and last but not least as a conductor of several traditional groups, I largely support the nomination of the Kodály Concept to the UNESCO’s Register of the Best Safeguarding Practises.

Mohács, 20 March 2015

Lenke Horváthy

Music teacher and the conductor of the Schneider Lajos Folk Song Circle

Nyilatkozat Kodály tanítványaként Kodály szellemében

1947-53-ig a legendás Magyar Örökség Díjas békéstarhosi énekiskola tanulója voltam, ahol Kodály Zoltán is járt személyesen. Ott találkoztam vele először, amikor a szolfézsversenyünkön részt vett. Számomra a verseny olyan jól sikerült, hogy Kodály „meghívott” ősztl a budapesti konzervatóriumba diákként. Zenetudományi-népzene szakos hallgatóként kerültem a Zenekadémiára. A nálam idősebb, később neves népzene tudóssal, Sárosi Bálinttal, Olsvai Imrével, Vikár Lászlóval kerültem egy csoportba. Kodály instrukciói alapján két hetenként ki kellett mennünk vidékre népdalokat, népzene t gyűjteni, amit aztán maga ellenőrzött. Érdekelte, hogy az általa az 1920-as években gyűjtött dallamok élnek-e még a nép körében, illetve találunk-e variánsokat az akkori népdalokhoz. A helyszínen elsősorban fülhallás után gyűjtöttünk, mivel nem volt technikai fölszerelés, így meg kellett jegyezni a dallamokat és azonnal leírni. Ezért szükséges a szolmizálás és a belső hallás ismerete, amit a zenei képzés során sajátítottunk el.

Kodály irányított a tanári pálya felé. A népzene t értő, és nem muzeális tárgyként kezelő tanárookra van szükség – mondta –, olyanokra, akik által a népzene t a gyerekek élő módon szeretik meg (a tanár maga olyan, mint egy adatközlő). A gyerekeket beoltottam a népdalokkal, az órákon archív felvételeket is mutattam nekik. Tanultam az Akadémián népdal lejegyzést, az iskolában ezt próbáltam a gyerekeknek is megtanítani. Mai napig visszajelzést kapok népzene szekké vál tanítványoktól, akik alig várták, az énekórákat, mert számukra olyan élvezetes volt. Az oktatás során a cél, hogy a gyerekek ragyogjon a szeme, amikor énekel. 1975-ben a Zeneakadémián rendeztek koncertet Bartók Béla halálának 30. évfordulójára. Az én ötletem volt, hogy a kórusművek előtt minden kórus énekeljen Bartók által gyűjtött népdalokat is. Hatalmas sikere volt a kezdeményezésnek, hiszen először próbáltuk közösségi közegben a népdaléneklést úgy, hogy a Zeneakadémiára vittük be a népdalcsokokat. Ráadásul jó zenepedagógia módszer is volt, hiszen egyben bemelegítés volt a kórusművek elé.

Egész pályámat végigkísérte a népzene élővé tétele, például táncházba vittem a tanítványokat. Ott élőben megtapasztalták, hogyan kell énekelni a népdalokat, mert a táncban benne volt a tempó.

Örömmel figyeltem, hogy lányom, Sebestyén Márta miként vonzódik kisgyerekkorától a népdalokhoz. Otthon mindig énekeltem, és ő ezt a példát látva szintén mindig énekel. Előbb énekel, mint beszélt, és meggyőződése, hogy 9 hónappal a születése előtt kezdődött a zenei nevelés. Óvodás korában személyesen is énekel Kodály Zoltánnak, a 80. születésnapján. Kodály azt, mondta, ha mindenki ilyen szépen énekel, érdemes volt megírni ezeket a dalokat. Ötödikes volt, amikor a Fazekas Gimnáziumban a népdalversenyen első lett. Vikár László volt a zsűrielnök, akitől egy lemezt kapott ajándékba. Ez volt a budapesti IFMC konferenciára kiadott lemez. (Magam is részt vettem a konferencián, ahol elvittek minket az élő adatközlőkhöz is.) Különböző tájegységek népdalai voltak a lemezen, Márta a moldvai csángó Jánó Anna néni balladájába egyszerűen beleszeretett. Akkor mintegy megfertőződött a népzene vel, beleásta magát az élő népzene be. Ma UNESCO Artist for Peace címmel is rendelkező népdalénekes.

Huszonkét évig tanítottam a Hunyadi János ének-zene tagozatos általános iskolában. Oda jártak órákat látogatni, a zenei nevelési módszert tanulni a világ minden részéből a külföldiek. 1980-ban mentem le Békésre és Békéscsabára tanítani, és 10 évig voltam itt.

Közben a Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetségének (KÓTA) titkára lettem. Megyei kórusversenyeket, kórustáborokat szerveztem. Élet volt az egész mozgalomban.

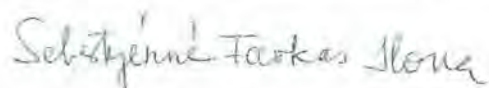
Sok tanítványomból lett énektanár, kórusvezető, népdalkörvezető.

2006-ban volt az első iskolám 50 éves évfordulója. Összejöttek a volt tanítványaim, és akkor úgy döntöttek, hogy folytatni szeretnék az éneklést. Így alakult meg a Hunyadi vén diák kórus, amely a mai napig működik.

Az éneklés a közösség felelősségét erősíti, minden tag egy felelős személy a kórusban. Szakmai részről nem lehet jó muzsikus, aki nem látja mit hall és nem hallja, mit lát – Kodály után szabadon. Ezt én hittel és valóságban csináltam.

Sok szép emlékem van, amit nem vehetnek el tőlem. Elkísér, amíg élek. Egész életemben ezt szolgáltam.

A Kodály koncepció felterjesztéséhez az UNESCO Legjobb Gyakorlatok Regiszterére messzemenően támogatom.

Sebestyénne Farkas Ilona
Zenepedagógus, énektanár, karvezető

DECLARATION

As Kodály's pupil in his spirit

I was a pupil of the famous music-school of Békéstarhos from 1947 till 1953. It is a Hungarian Heritage awarded institution which was visited by Zoltán Kodály. I met him for the first time there, when he took part in the solfeggio competition in the school. I performed so well at the event that Kodály 'invited' me to study at the conservatory in Budapest from autumn. I became a musicology and folk music student in the Academy of Music and I was assigned to a group with older people who later became famous folk music scholars, such as Bálint Sárosi, Imre Olsvai and László Vikár.

Based on Kodály's instructions, we had to go to the countryside to collect folk music and folk songs, and these activities were controlled by him. He was interested in whether the melodies he collected in the 1920's were still living among the people, and also if he could find variants of those he collected. During the fieldwork collection, we mostly relied on our hearing, as there was no technical equipment, so we had to memorise the melodies and immediately write them down. That is why the knowledge of the sol-fa and the internal hearing, that we acquired during our musical education, was necessary.

Kodály oriented me towards teaching. He said: 'There is a great need for teachers that understand folk music, and not for ones who treat it like a museum piece. There is a need for one that help children love folk music in a living way.' (The teacher itself functions like an informant of music). I made children love folk songs, and I showed them archive videos during the lessons. At the Academy of Music, I learned how to note down folk songs, and I tried to teach it to the students, as well. Up to this day, I have had feedback from my students that became folk musicians, and that were looking forward to every music lesson with me because it was so enjoyable for them. In education, the aim, is to make children sing with beaming eyes. In 1975, a concert was organized at the Academy of Music, dedicated to the 30th anniversary of Béla Bartók's death. It was my idea to sing folk songs collected by Béla Bartók, before choral works were performed. The initiative was a huge success because that was the first time when we tried folk song-singing in community, so we brought 'folk song bouquets' to the Academy of Music. Moreover, it was a good music teaching method, since it was also a warm-up for choral pieces. Throughout my career, I always tried to keep folk music alive, for example, I took my students to dance houses. There they could experience how to sing the folk songs in live because the dance helped them with its rhythm.

I observed with pleasure how my daughter, Márta Sebestyén, started to have an inclination for folk music since her childhood. At home I was singing all the time, and based on my example, she always also started to sing. She sang before she learned how to talk and I believe that her musical education was started 9 months before her birth. When she was a kindergartner, she sang to Zoltán Kodály personally, at his 80th birthday. Kodály said: 'If everybody sings so beautifully it was worth writing down these songs.' She was a fifth-class primary school student when she won the folk song singing competition at the Fazekas Secondary School. László Vikár was the president of the jury, and he gave a vinyl record as a present for her. This was the vinyl record that was issued for the IFMC conference in Budapest (I was a participant at this conference and, I remember, we had the possibility to visit informants. Folk songs from different regions of Hungary were on the vinyl record, and Márta simply fell in love with the ballad of beldam Anna János from Moldva. At that time, she became 'infected'

with folk music and dug herself into live folk music. Today she is a folk singer, and one of UNESCO's Artists for Peace.

I have been teaching at the Hunyadi János music elementary school for 22 years. The foreigners came there from every part of the world, to visit the lessons, to learn the music education method. In 1980, I moved to Békés and Békéscsaba to teach, and I have been there for 10 years. During this period, I became the secretary of the Hungarian Choirs', Music Bands' and Folk Music Groups' Assosiation (KÓTA). I have been organized regional choir competitions and choir camps. The whole movement was alive. Many educand of mine became music teacher, coryphaeus or leader of folk song groups. In 2006, there was the 50th anniversary of my first school where I was teaching. My old educands finally met at that time, and they have been decided to continue to sing. That is how the Hunyadi Old Student Choir was established, and it is still funcionates. The singing strenghtens the responsibility of the community, so every single member is a responsible person in the choir. So to paraphrase Kodály: From a professional perspective, who does not see what he hears or does not hear what he sees simply cannot be a good musician. I did it with faith and in the concrete. I have plenty of beautiful memories what nobody can steel from me. They will accompany me till I die. In my whole life I served this. I largely support the nomination of the Kodály concept to the UNESCO's Best Safeguarding Practices Register.

Sebestyénne Farkas Ilona
Music pedagogue, sing-teacher, choir conductor

NYILATKOZAT

A népzenei örökség megőrzése a Kodály koncepció által UNESCO Legjobb megőrzési gyakorlatok pályázathoz

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen 2007-ben beindult felsőfokú gyakorlati hangszeres és énekes népzeneész alapképzéssel, valamint a 2010-ben kezdődött népzene-tanári mesterképzéssel bezárult az a kör, amely hivatalosan és szakmailag ellenőrzött módon biztosítja hagyományos zenei kultúránk életben tartását és visszatáplálását a társadalomba. Hasonlóan a kultúra más területeihez e „körforgás” fenntartása, ápolása a népzenenél is szakértelmiséget feltételez, de ez nem jelenti azt, hogy a népzene értelmiségi kultúra lenne a szó kizárólagos értelmében. Mint általában a zenekultúrához, a népzenehez is megtalálhatja magának a társadalom minden része az érintkezési pontokat, képzettségtől, iskolai végzettségtől függetlenül.

Korábban is voltak már kezdeményezések, hogy legyen hangszeres népzenei oktatás a Zeneakadémián, illetve más felsőfokú oktatási intézményben, de minden esetben *Kodály Zoltán* 1920-as évekbeli magyarság programjára mint előzményre hivatkozva, amelyben a tanítás egyik legfontosabb részét a népdal képezte. A programban olyan tanárok tanítottak, mint *Ádám Jenő* vagy *Rajeczky Benjamin*, és a diákok eredeti felvételek alapján ismerkedhettek meg az élő népzenevel. Az *Énekes Ábécé* valamint *Kodály Iskolai Énekgyűjteménye* népdalokat is tartalmazott.¹ A háború után *Jánosi Sándor* (Jánosi András édesapja) tartott titokban, különböző lakásokban ének-, zene- és tánc-tanítást,² *Vass Lajos* 1947-ben jelentette meg pásztorfurulya-iskoláját, amelyhez maga *Kodály* írt előszót.³ A hatvanas-hetvenes években jelentek meg *Béres János* népdalokra alapozó furulyatanítást célzó kiadványai. Gyökeres változást hozott a hetvenes évek elején elindult táncház-mozgalom, melynek keretében lelkes fiatalok tanultak intenzíven hangszeres népzene-t, szakmai irányításukba pedig olyan kiváló folklórkutatók kapcsolódtak be, mint *Vargyas Lajos*, *Olsvai Imre* és *Martin György*. A népi hangszeres zenetanulás azonban a hivatalos oktatási kereteken kívül, különböző szervezett tanfolyamokon történt. Az első állami zeneiskolai tanítás 1975/76-ban indult meg az Óbudai Zeneiskolában *Till Ottó* zeneiskolai igazgató segítségével, *Béres János* irányítása alatt. Ezt közvetlenül megelőzően *Deme Tamás* iskolakísérletét kell említenünk (szintén Óbudán), melynek része volt a népzene és a néphagyomány is. Napjainkban országsszerte számos zeneiskolában (több mint 80 intézményben) oktatnak autentikus népdaléneklést vagy hangszerjátékot alapfokon, és több helyen (Székesfehérvár, Miskolc, Vác, Nyíregyháza, Békéscsaba, Budapest) zenei szakközépiskolai keretben középfokon is beindult a tanítás. Eredményességét és népszerűségét jelzi, hogy 2006-ban megrendezték a Zeneművészeti Szakközépiskolák első, 2009-ben második, majd 2012-ben a harmadik országos népzenei versenyét, melyek sikeresek voltak. 2015 tavaszán a diákok pedig a negyedik országos versenyen mérhetik össze tudásukat. Az új rendszerű érettségiben már többen érettségiztek népzeneből, és szinte minden évben vannak jelentkezők. Igény volt tehát a folytatásra, sokan szerették volna befejezni felsőfokon, amit középfokon elkezdtek.

¹ *Rajeczky Benjamin* (szerk.): *Énekes Ábécé*. Bp., 1938, ¹³1950; *Kodály Zoltán és Kerényi György* (szerk.): *Iskolai Énekgyűjtemény I–II*. Bp., 1943–1944.

² Jánosi András szóbeli közlése.

³ *Furulyaiskola I–II*. közreadja: *Vass Lajos*. Népi Együttesek Művészeti Kollégiuma. Bp., 1947; *Kodály Zoltán*: *Visszatekintés I.* (szerk.: *Bónis Ferenc*). Zeneműkiadó Vállalat, Bp., ³1982. 206.

ZENEAKADÉMIA

ALAPÍTVA 1875

Részben a korábbi kezdeményezések nyomán és a Bartók és Kodály évfordulók (2006–2007) kapcsán lehetőséget nyílt az önálló hangszeres és énekes népzeneész képzés beindítására, erőteljes elméleti oktatással bővítve a gyakorlati stúdiókat. Ismeretes, hogy a Zeneakadémia keretein belül korábban már folyt magas szintű etnomuzikológiai képzés. 1951-ben a zenetudományi tanszak párhuzamos történéssz és népzeneész osztályokkal indult. A népzeneész osztályt (*Avasi Béla, Olsvai Imre, Sárosi Bálint és Tóth Margit* jártak az első évfolyamba) Kodály és *Lajtha László* vezette. Kodály nyugdíjazásával, majd halálával a népzene tudományi képzés abbamaradt. Öröndetes, és részben a gyakorlati népzeneész-képzés elindulásának is köszönhető, hogy 2011-től a zenetudományi mesterképzés keretében újból lehet etnomuzikológia szakirányt is végezni.

A népzene teremtő közege, amelyben hosszú évszázadokon, emberöltőkön keresztül formálódott, amely e hagyományos zenei kultúra autentikus közösségi alkotóműhelye volt, túlnyomó részben megszűnt, illetve megszűnő félben van a magyar nyelvterületen. Tény, hogy életkörülményei jelentősen megváltoztak, aktív, virulens korszaka lezárulóban van, de tradicionális zeneként repertoárja, előadói gyakorlata nem csak archívumokban, hanem a zenei gyakorlatban is megőrzendő. Ráadásul még teljes mértékben ismerjük, hogyan szólt, hogyan szólaltatták meg (ellentétben sok más zenei kincsünkkel!). A népzeneészeknek az oktatási rendszerben is lehetőséget kell adni a széles körű zenei műveltség megszerzésére. Az alsó- és középfokú intézményekben megfelelő gyakorlati és elméleti tudás birtokában lévő, képzett tanároknak kell a népzene-t oktatni. A képzésnek az egyik kiemelt célja, hogy akik végeznek, tudják, hogy mi az autentikus népzene, és ne képzeljék magukat parasztkultúrabeli jelenségnek, hanem e kultúra szakembereinek, szakterületükön biztosan tájékozódó tudatos zenészeknek és tanároknak. Hosszabb távon csak a felsőfokú oktatás biztosítja az ellenőrzött sokadik kézből való tanulást, hogy a komolyzenéhez, vagy a jazzhez hasonlóan létrejőjenek a népzene megszólaltatásának minőségi mércéi, csak az oktatás teljes rendszerének (alsó-, közép-, felsőfok) kiépülése biztosítja a műfajon belül a széleskörű tisztánlátást.

Kelt: Budapest, 2015. március 26.

Dr. Richter Pál

tanszékvezető egyetemi docens

DECLARATION

Safeguard of the Folk Music Heritage by the Kodály Concept for the Proposal for UNESCO's Best Safeguard Practices

At Liszt Ferenc Academy of Music, with the higher-educational undergraduate 'instrumental and vocal folk musician' programme started in 2007, as well as the graduate 'folk music teacher' programme started in 2010, the circle, which ensures officially and in a professionally supervised way the preservation of our traditional music culture and its feedback into society, has closed. Similarly to other fields of culture, the maintenance and preservation of this 'circulation' presumes professionalism in folk music, but it does not mean that folk music is an intellectual culture in the exclusive sense of the word. As much as to music culture in general, all parts of the society can find its connection points to folk music, too, independently from the level of education or degree.

Earlier, there have already been initiatives to teach instrumental folk music at the Academy of Music, as well as at other higher education institutions, but in all cases they made allusions to Zoltán Kodály's program of Hungarians of the 1920's as an antecedent, in which one of the most important parts of teaching was folk songs. In the program such teachers taught as Jenő Ádám or Benjamin Rajeczky, and students got to know living folk music by listening to original recordings. The *Énekes ABC (Singing ABC)* and Kodály's *Iskolai Énekgyűjtemény (Song Compilation for Schools)* contained folk songs, too¹. After World War II, Sándor Jánosi (father of András Jánosi) held song-, music- and dance courses² secretly, in different flats; Lajos Vass published his *Furulyaiskola (Flute School)* in 1947, to which Kodály himself wrote the preface³. In the 1960's-70's, the editions of János Béres on flute teaching based on folk songs were published. A fundamental change was made by the 'folk dance house' movement started at the beginning of the 70's, in which enthusiastic young people studied intensively instrumental folk music, and such excellent folklore researchers took part in their professional leadership as Lajos Vargyas, Imre Olsvai and György Martin. Instrumental folk music learning, however, took place outside the official framework of education, in different organized courses. The first national music school education started in 1975-76 in the Óbuda Music School with the help of Ottó Till, music school director, under János Béres's leadership. Right before that, we have to mention Tamás Deme's school experiment (also in Óbuda), of which a part was folk music and folk traditions. These days, nation-wide in many music schools (in more than 80 institutions) authentic folk song singing or instrumental play are taught at the primary level, and at a number of places (Székesfehérvár, Miskolc, Vác, Nyíregyháza, Békéscsaba, Budapest), teaching started at the secondary level, too, in the framework of secondary music schools. Its efficiency and popularity is represented by that the national folk music competition of Secondary Music Art Schools was organized for the first time in 2006, for the second in 2009, and for the third in 2012, all of them being successful. In the spring of 2015, students can compare their skills in the fourth national competition. Under the new secondary school diploma (G.C.E.) system, more students chose folk music as one of the final exam areas, and almost in every year there are applicants for it. There has been a demand for it to continue; many students want to finish at the higher level what they started at the secondary one.

¹ Benjamin Rajeczky (editor): *Énekes Ábécé*, Budapest, 1938. ¹³1950; Zoltán Kodály and György Kerényi (editors): *Iskolai Énekgyűjtemény I-II.*, Budapest, 1943-1944.

² András Jánosi's oral information.

³ *Furulyaiskola I-II.* publisher: Lajos Vass. Népi Együttetek Művészeti Kollégiuma, Budapest, 1947. Zoltán Kodály: *Retrospective I.* (ed.: Ferenc Bónis), Zeneműkiadó Vállalat, Budapest, ³1982. 206.

Partly in the wake of previous initiatives and due to the Bartók and Kodály anniversaries (2006-2007), it became possible to launch a separate instrumental and vocal folk music artist education programme, in which a strong theoretical education is added to the practical studies. It is known that within the framework of the Academy of Music, a high-level ethnomusicology programme was already offered previously.

In 1951, the department of musicology started parallelly with the historian- and the folk musician department. The folk musician department (Béla Avasi, Imre Olsvai, Bálint Sárosi and Margit Tóth attended the first class) was led by Kodály and László Lajtha. By Kodály's retirement and death, the folk musicology programme was cut. It is joyful, and partly due to the start of the practical folk musician programme, that since 2011 within the musicology programme it is again possible to study ethnomusicology, as well.

The creating medium of folk music, in which it was forming throughout long centuries, and which was the authentic workshop of the communities of this traditional music culture, predominantly ceased to exist, or is about to cease to exist now on the Hungarian-speaking territories. It is a fact that its life circumstances changed considerably, its active, virulent era is about to finish, but as traditional music, its repertory and performers' practice should be preserved not only in the archives, but also in musical practice. Furthermore, it is still known today how it sounded and how it was played (to the contrary of many other musical treasures of ours!). Folk musicians have to be given the possibility of acquiring a wide musical culture in the education system, as well. In primary- or secondary-level institutions, trained teachers having a proper theoretical and practical knowledge must teach folk music. One of the highlighted objectives of the programme is that those who graduate should know what authentic folk music is, and that they should not imagine themselves as a phenomenon of peasant culture, but rather as its experts or conscious musicians and teachers that orientate confidently on their professional field. On the longer term, only higher education can ensure a controlled learning from an umpteenth hand. Thus, similarly to classical music and jazz, quality measures of folk music playing should be created; and only the building up of the whole system of education (primary-, secondary- and high-level) can ensure a wide and clear view within the genre.

Budapest, 26 March 2015

Dr. Pál Richter

head of department associate professor

VASS LAJOS NÉPZENEI SZÖVETSÉG

1012 Budapest, Várfok utca 8.

Adószám: 18080502-1-41

Telefon: +36-30 243-0106

E-mail: vasslajos-szov@vasslajos-szov.hu

Web: www.vasslajos-szov.hu

Ügyintéző: Horváthné Bakos Ilona

Tárgy: nyilatkozat

Dr. Csonka-Takács Eszter elnök asszonynak

Szellemi Kulturális Örökség Szakbizottság

UNESCO Magyar Nemzeti Bizottság

A Vass Lajos Népzenei Szövetség 20 éve alakult azzal a céllal, hogy a népzene iránt elkötelezetten érdeklődő magánszemélyeket, közösségeket, művészeti csoportokat valamint a terület szakembereit összefogja, tevékenységüket segítse, a magyar kulturális életben. A Szövetség segíti a népzene bármely ágával foglalkozó művészeti csoportok, hagyományőrzéssel foglalkozó intézmények, magyar és határon túli együttesek, egyesületek egymás közötti kapcsolatának kiépítését, versenyeket, találkozókat, szakmai konferenciákat, táborokat, továbbképzéseket szervez és rendez.

A Vass Lajos Népzenei Szövetség a legnagyobb szervezet, amely a népdalok fennmaradását szolgálja, összefogja a Magyarországon működő népdalköröket, citeraegyütteseket, hangszeres-, énekes szólistákat. Jelenleg, 720 csoportot, s 260 szólistát tartunk nyilván adattárunkban, akik a népdalénekléssel foglalkoznak. Ennek a létszámnak 30%-a a gyermek-ifjúsági korosztályba tartozik.

Kiemelt programjaink:

Vass Lajos Népzenei Verseny: a versenysorozat résztvevői három fordulón – 18 regionális elődöntőn, egy-egy tájegységet összefogó középdöntőn, majd a legjobbak a kárpát-medencei döntőn – mutatják be hagyományukat.

A rendezvény sorozat fő célja a népzene értékeinek megismerése, megismertetése, megőrzése, ápolása, az előadók közötti kapcsolat kiépítése, a tapasztalatok átadása.

A jelentkezők általában saját zenei dialektusukból szabadon választott anyagot mutatnak be. Törekednek arra, hogy változatos, értékes összeállítást adjanak elő, kevésbé ismert helyi szöveg és dallamvariánsokat, az alkalomhoz illő öltözékben vagy népviseletben.

Regionális Népzenei Továbbképzés sorozat, Vass Lajos Népzenei Továbbképző Tábor:

a továbbképzések programja elméleti előadásokra és gyakorlati foglalkozásokra épül, amelyek során nagy hangsúlyt kap az egyes népzenei dialektusok bemutatása, s ez által mindenki alapos ismeretet kap a saját, s más dialektus területek hagyományából. Az énekes hagyományok mellett a hegszeres hagyományokba is bepillantást nyernek a résztvevők.

Egy-egy regionális továbbképzésre 30-40 csoportvezető, szólista jön el, hogy bővítse elméleti és szakmai tudását, s olyan ismeretanyagot vigyen haza, amelyet továbbadhat csoportjának.

A továbbképzések hatása ennek köszönhetően nem csak a résztvevőkre terjedt ki, hanem általuk több száz dalos hasznosítja az itt megszerzett tudást.

A Vass Lajos Népzenei Szövetség hozzájárul a Kodály koncepció felterjesztéséhez, az UNESCO legjobb megőrzési gyakorlatok regiszterébe, amely által nemzetközi szinten is közismertté válik népzenei örökségünk megőrzésének e kiváló módszere.

Budapest, 2015. március 24.

Vass József
a Vass Lajos Népzenei Szövetség elnöke

LAJOS VASS FOLK MUSIC ASSOCIATION
1012 Budapest, Várfok u. 8.
Tax number:
Telephone: +36 30 243 0106
E-mail: vasslajos-szov@vasslajos-szov.hu
Web: www.vasslajos-szov.hu

Officer: Ms. Ilona Bakos Horváthné
Subject: Declaration

24 March, 2015

To the attention of Ms. Dr. Eszter Csonka-Takács, President
Intangible Cultural Heritage Commission
Hungarian National Commission for UNESCO

Lajos Vass Folk Music Association was founded 20 years ago with the aim to unite, and support, in the Hungarian cultural life, the activity of individuals, communities, art groups, as well as the field's professionals that are committedly interested in folk music. The Association fosters networking among institutions, domestic and transborder ensembles, and societies, as well as it organizes competitions, meetings, professional conferences, camps and further trainings.

The Vass Lajos Association is the biggest organization that serves the survival of folk songs and unites folk song circles, zither bands, instrumental and vocal soloists working in Hungary. At the moment, 720 groups and 260 soloists engaged in folk song singing are registered in our database. The 30% of this number belongs to the child-junior age group.

Our highlighted programs:

Lajos Vass Folk Music competition: the participants of the competition series present their tradition in three rounds: in 18 regional pre-selections, in a semi-final uniting each region, and then the best ones, in the Carpathian Basin's final.

The main objectives of the event series are to recognize, present, preserve and cultivate the values of folk music, as well as to build relationships among performers and to transmit experiences.

In general, applicants present a free selection of their own music dialect. They strive to perform a diverse and valuable compilation; less known local lyrics and melody variants, in a clothing or folk costume that matches the event.

Regional Folk Music Further Training series, Lajos Vass Further Training Camp:

The program of the further trainings is based on theoretical lectures and practical workshops through which a great emphasis is put on the presentation of the individual folk music dialects. Thus, everyone can get a deep knowledge of the traditions of his/her own dialect region, as well as of other ones. Beside vocal traditions, participants can get a view on instrumental traditions, too.

In each regional further training, 30-40 group leaders and soloists are present to enlarge their theoretical and professional knowledge, and to take home a learning material that can be

transmitted to their groups. Thanks to this, the effect of the further trainings did not only cover the participants themselves, but also several hundreds of singers that utilize the knowledge gained there.

Lajos Vass Folk Music Association contributes to proposing the Kodály concept to be registered to be one of the best safeguard practices of the UNESCO, by which this excellent method to safeguard our folk music heritage becomes known on the international level, as well.

József Vass

President of the Vass Lajos Folk Music Association

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
BÖLCSESZETTUDOMÁNYI KUTATÓKÖZPONT
Zenetudományi Intézet

1014 Budapest, Táncsics Mihály u. 7.; Telefon: 356-68-58; Fax: 375-92-82
1250 Budapest, Pf. 9. E-mail: zti-igazgato@btk.mta.hu

NYILATKOZAT

**A népzenei örökség megőrzése a Kodály koncepció által
UNESCO Legjobb megőrzési gyakorlatok pályázathoz**

A Zenetudományi Intézet népzenei és néptánc archívuma a magyar népzene- és néptánc kutatás segédanyagaként jött létre az elmúlt évszázad alatt. Gondozását és fejlesztését 1953-tól a Kodály által létrehozott és vezetett MTA Népzene-kutató Csoportja, majd 1974. az egyesített Zenetudományi Intézet létrehozása óta az intézet különböző elnevezéssel működött folklórosztályai végezték. A Bölcsészettudományi Kutatóközpont¹ megalakulásával a folklórosztályok Népzene- és Néptánc-kutató Osztály és Archivumként egyesültek, aminek köszönhetően a gyűjtemények kezelése újból egy szervezeti egység feladata lett. Az 1960-as évek óta archívumunk a magyar népzene és néptánc központi gyűjteményévé vált, ahová sokan adták, adják le gyűjtéseiket. Célunk az, hogy e központi archívumban lehetőleg minden gyűjtött népzenei anyag valamilyen szinten dokumentálva legyen.

Az elmúlt 50 évben a népzenei hangfelvételek és népi táncfilmfelvételek archívumának szisztematikus kiépítése európai összehasonlításban is kimagasló jelentőségre tett szert. Archívumunk hangzó felvételtől mintegy 18500 órányi anyagot őriz, amelyből kb. 13000 óra olyan saját tulajdonú felvétel, amelynek a forrásanyaga is a Zenetudományi Intézetben található.

Nagyjából 3500 órányit tesznek ki a valamely más gyűjtemény tulajdonában lévő, de eredeti hordozójukon átkerült felvételek, és 2000 órát a más gyűjtemények felvételeiből származó másolatok. Ez utóbbiba tartoznak többek között a Néprajzi Múzeum fonográfhengerei, amelyek zenei anyaga analóg és immár digitalizált formában is megtalálható nálunk.

Néptáncfelvételeink zömét filmen őrizzük. Mintegy 700 órányi értékes filmfelvételünk van az 1930-as évektől, Gönyei Sándor és Molnár István klasszikus felvételeitől, az 1950-es évek nagyszabású gyűjtésein, Martin György, Pesovár Ernő és Ferenc, Andrásfalvy Bertalan, Maác László, Erdélyben Kallós Zoltán, majd később Timár Sándor filmfelvételein át az 1990-es évek kezdetéig bezárólag, ami tartalmilag összesen mintegy 250000 méter (a fordítás filmek miatt valójában 400000 méter) hosszú filmszalagot jelent. Ezenkívül még 200 órányi analóg és digitális videó felvétellel rendelkezünk. Népzenei gyűjteményünkben jelentős állományt képviselnek a papíron őrzött adatok, pl. hangfelvétel nélküli helyszíni lejegyzések, gyűjtőfüzetek, a 19. századi kiadványok átmásolt adatai, hangfelvételek lejegyzései, összességében kb. 250000 oldal terjedelemben. Emellett nagy mennyiségben (nagyságrendileg 80000 képkocka) őrzünk fotókat (főként fekete-fehér negatívokat, kisebb számban diapozitívokat, illetve színes negatívokat).

Az archiváláshoz természetesen hozzátartozik, hogy a felvételek adatait megfelelő módon tároljuk, illetve biztosítsuk az adatok visszakereshetőségét. Másik fontos tevékenységünk ebből adódóan a gyűjtések, illetve felvételek leíró adatainak számítógépre vitele. Nemcsak az adatok nagy mennyisége okozza azonban, hogy az archívum teljességének széleskörű

¹ A Bölcsészettudományi Kutatóközpont, amely korábban független kutatóintézetként (szervezményként) jött létre, az MTA költségvetésének döntése értelmében 2012. január 1-től kezdte meg működését.

hozzáférhetővé tétele hosszas, szinte vég nélküli munkának tűnik. Történetileg úgy alakult, hogy a magyar népzene tudomány legnagyobbjai egyben kiváló zeneszerzők, nagy műveltségű zenészek is voltak (Kodály Zoltán, Bartók Béla, Lajtha László, Járdányi Pál stb.), ezért már a kezdetektől fogva nagy hangsúlyt kapott a gyűjtött anyag zenei értelmezése, zenei alapú elrendezése. Zenetudományi, illetve népzene tudományi szempontból ez az elemző, összehasonlító feldolgozás számos új és jelentős tudományos eredmény megszületését tette lehetővé. Segített meghatározni a magyar és a vele együtt élő, valamint a rokon népek zenéjének kapcsolatát, feltárta a magyar népzene belüli stílusrétegeket, és igyekezett választ adni a különböző stílusok eredetére, elterjedtségére. A hatalmas anyag közreadását is kezdettől fogva zenei alapokra helyezve képzelték el. Ennek tudománytörténeti dokumentuma a Bartók- és a Kodály-rend, de jelenleg is zenei kritériumok szerint folyik a magyar népzene kritikai kiadása *A Magyar Népzene Tára* (Corpus Musicae Popularis Hungaricae) sorozat keretében.²

A Zenetudományi Intézet népzenei és néptánc archívuma elsődlegesen a népzene és a néptánc tudományos kutatását és közreadását szolgálja. E szolgálatban legfontosabb feladata az intézet tulajdonát képező, gazdag népzenei és néptánc gyűjtemény megőrzése az utókor, valamint rendezett formában hozzáférhetővé tétele a kutatás és a közreadás számára. Archívumunk felelőssége még az általa felügyelt és gondozott gyűjtemény központi jellegének biztosítása, a Kárpát-medence magyarsága népzenei és néptánc hagyományának teljességre törekvő összegyűjtése. Elengedhetetlen, hogy értékeinkkel, eredményeinkkel nemzetközi szinten is megjelenjünk, ezért nagy hangsúlyt kell fektetni a nemzetközi kapcsolatok ápolására és fejlesztésére. Hasonlóan fontos, elegendő csak a táncmozgalom hagyományára utalni, a közművelődési területtel való folyamatos kapcsolattartás. Eddig elért eredményeink már részben megtekinthetők az interneten, különböző gyűjteményi egységek váltak online hozzáférhetővé a ZTI honlapján, elérhetővé vált a Hagyományok Házával közösen működtetett Folklor Adatbázis, valamint a Dobszay–Szendrei típuskatalógusa szerinti Népzenei példatár.³

Archívumunk nemzetközi szinten képviselteti magát különböző szakmai szervezetekben. Egyik alapítója a népzenei archívumok 2010-ben életre hívott első európai szintű szakmai szervezetének az Open Network of European Ethnomusicological Archives-nak.⁴ Az elmúlt 6 évben pedig két európai uniós pályázaton is részt vett: Az EU 6 keretprogram keretében az *ethnoArc* pályázat (Linked European Archives for Ethnomusicological Research) célja népzenei archívumok adatbázisainak összekapcsolása, illetve online keresési lehetőség biztosítása volt egyszerre több archívumban. Az EU 7 keretprogram keretében létrejött pályázat (EuropeanaConnect) célja pedig az audio tartalom szolgáltatás lehetőségének megteremtése és az adatszolgáltatás biztosítása volt az EDL (European Digital Library) nagyjelölt keretében.

Kelt: Budapest, 2015. március 26.

Dr. Richter Pál
igazgató

² Bartók Béla és Kodály Zoltán által alapított kritikai kiadás (forráskiadvány) sorozat, amelyben eddig 12 kötet jelent meg (I. *Gyermekjátékok* 1951, II. *Jelen napok* 1952, III. *Lakónálma* A–B 1955, IV. *Párások* 1958, V. *Szvitok* 1965, VI. *Népdalgyűjtemény* 1. 1973, VII. *Népdalgyűjtemény* 2. 1987, VIII. *Népdalgyűjtemény* 3. A–B 1992, IX. *Népdalgyűjtemény* 4. 1995, X. *Népdalgyűjtemény* 5. 1997, XI. *Népdalgyűjtemény* 6. 2011, XII. *Népdalgyűjtemény* 7. 2011. Ez utóbbi kötet típusai hangzópéldákkal illusztrálva: <http://db.zti.hu/mnt12/mnt.asp>

³ <http://db.zti.hu>, <http://www.folkloredb.hu>, <http://nepzeneipeldatar.hu>

⁴ A szervezetben résztvevő népzenei archívumok: Phonogrammarchiv Berlin, Phonogrammarchiv Bees, ISPAN Institute of Art archívuma Varsó, Selovén Tudományos Akadémia Scientifc Research Centre archívuma Ljubljana, Centre for Swedish Folk Music and Jazz Research archívuma Stockholm, Fondazione Cini archívuma Velence és az MTA BTK ZTI Népzenei Archívuma Budapest.

DECLARATION

Safeguard of the Folk Music Heritage by the Kodály Concept for the Proposal for UNESCO's Best Safeguarding Practices

The folk music and folk dance archives of the Institute of Musicology were created as a side material of Hungarian folk music and folk dance research during the last century. It has been looked after and developed since 1953 by the Folk Music Research Group of the Hungarian Academy of Sciences created by Kodály, and since the establishment of the Institute of Musicology in 1974 by the folklore departments of the Institute working under different names so far. By the creation of the Research Centre for Humanities¹, the folklore departments united to be Department of Folk Music and Folk Dance Research and Archives, thanks to which the treatment of collections again became the task of an organizational unit. Since the 1960's, our archives became the central collection of Hungarian folk music and folk dance where many people have been and are handing in their collections. Our aim is to document to some extent possibly every collected folk music material in the central archives.

In the past 50 years, the systematic creation of the archives of folk music sound- and folk dance film-recordings became by now of a highlighted importance even on the European scale. Our archives have an almost 18 500-hour sound material, out of which appr. 13 000 hours are such private-property recordings of which the source material can also be found in the Institute of Musicology.

Approximately 3 500 hours of recordings belong to other collections, but which were handed in on their original data carrier, and 2 000 hours of recordings are copies of recordings from other collections. To this latter belong, among others, the phonograph-cylinders of the Museum of Ethnography, of which the music material can also be found in analogue and in digitalized form, too, in the Archives.

The majority of folk dance recordings are kept on films. We have almost 700 hours of valuable film recordings from the 1930's, from Sándor Gönyei's and István Molnár's classical recordings, through the large-scale collections of the 1950's, and György Martin's, Ernő and Ferenc Pesovár's, Bertalan Andrásfalvy's, László Maác's, in Transylvania Zoltán Kallós's and later on Sándor Tímár's recordings, to the beginning of the 1990's, which means altogether an almost 250 000-metre-long (due to reversal films, in fact, 400 000-metre-long) film band. Beside this, we also have 200 hours of analogue and digital video recordings. Paper-based data, e.g., notes without sound recordings made on the spot, collection notebooks, copied data of 19th-century editions, notes of sound recordings, altogether appr. 250 000 pages, make a considerable stock in our folk music collection. Besides, a great amount (appr. 80 000 pictures) of photos (mainly black and white negatives, in a smaller number slide-positives, as well as colour negatives) is kept.

Archiving, of course, also means that the recorded data are kept in a proper way and that the retrieval of data is ensured. As a consequence, another important activity of ours is the entering of the description data of the collections and recordings into the computer. It is not only the big amount of data that makes that setting the entirety of the archives widely accessible seems to be a long and almost endless work. Historically, the greatest personalities of Hungarian folk music science

¹ The Research Centre for Humanities, that was established by the fusion of independent research institutes previously, started its operation as from 1st January 2012, based on the decision of the General Assembly of the Hungarian Academy of Sciences.

were at a time excellent composers and highly-cultivated musicians (Zoltán Kodály, Béla Bartók, László Lajtha, Pál Járdányi, etc.). Therefore, since the beginning, the musical interpretation and the music-based arrangement of the collected material have always been given a big emphasis. From the point of view of musicology and folk musicology, this analysing and comparing data-processing made possible the birth of many new and important scientific results. It helped to define the relationship of the music of the Hungarian and the co-living, as well as the related peoples. It also explored the style-layers within Hungarian folk music and tried to give an answer to the origins and the spreading range of the different styles. Right from the beginning, they planned even to edit the huge material on a musical base. Its science-historical document is the Bartók- and Kodály orders, but even now the critical edition of Hungarian folk music is still done according to musical criteria in the framework of the Magyar Népzene Tára (*Corpus Musicae Popularis Hungaricae*) series².

The folk music and folk dance archives of the Institute of Musicology primarily serve the scientific research and publication of folk music. The institute's most important task in this service is to preserve the institute-owned rich folk music and folk dance collection for the future, as well as to make it accessible in an orderly form for research and publishing. It is also the responsibility of our institute to keep the central feature of the collection it supervises and looks after, as well as to collect as completely as possible the folk music and folk dance tradition of Hungarians of the Carpathian basin. It is essential to set our treasure and results on the international scene, too. Therefore, a big emphasis has to be put on the maintenance and development of international relations. It is also important to keep a continuous contact with the field of public culture, let's just refer to the tradition of the folk dance house movement. Our results made so far in part can already be found on internet; different collection units became accessible online on the institute's website; the Folklor Adatbázis (*Folklore Database*) operated jointly with the Heritage House is now accessible, as well as the Népzenei példatár³ (Folk Music pattern store) according to Dobszay-Szendrei's type catalogue.

Our archives are represented in different professional organizations on the international level. The archives co-founded the Open Network of European Ethnomusicological Archives⁴, the first European-level professional organization of folk music archives established in 2010.

During the past 6 years, it took part in two calls for proposals of the European Union: within the EU 6 frame programme, the aim of the call *ethnoArc* (Linked European Archives for Ethnomusicological Research) is to connect the databases of folk music archives, as well as to provide an online search possibility in several different archives at a time. The aim of the call created within the EU 7 frame programme is to create the possibility of audio content supply and to ensure data supply within the framework of the EDL (European Digital Library) big project.

Budapest, 26 March 2015

Dr. Pál Richter
director

² A critical edition (source edition) series established by Béla Bartók and Zoltán Kodály, in which 12 volumes have been published so far. I. Gyermekjátékok 1951, II. Jeles napok, 1952, III. Lakodalom A-B 1955, IV. Párosítók 1958, V. Sírátók 1965, VI. Népdaltípusok 1. 1973, VII. Népdaltípusok 2. 1987, VIII. Népdaltípusok 3. A-B 1992, IX. Népdaltípusok 4. 1995, X. Népdaltípusok 5. 1997, XI. Népdaltípusok 6. 2011, XII. Népdaltípusok 7. 2011. This latter volume's types illustrated by sound patterns: <http://db.zti.hu/mnt12/mnt.asp>

³ <http://db.zti.hu>; <http://www.folkloredb.hu>; <http://nepzeneipeldatar.hu>

⁴ Folk music archives participating in the organization: Phonogrammarchiv Berlin; Phonogrammarchiv Vienna; Archives of ISPAN Institute of Art Warsaw; Slovenian Academy of Sciences- Archives of Scientific Research Centre, Ljubljana; Archives of the Centre for Swedish Folk Music and Jazz Research, Stockholm; Archives of the Fondazione Cini, Venice; and Folk Music Archives of the Hungarian Academy of Sciences- Research Centre for Humanities- Institute of Musicology, Budapest.

Kodály Society of Ireland

C/O 95 Glasnevin Avenue, Dublin 11, Ireland

To Whom It May Concern

The Kodály Concept is very useful to me in my professional work in the area of music education.

The concept offers several teaching tools that help teachers to make some difficult concepts in music to be easily understandable by students, even when the students are very young.

The particular learning points covered are in the areas of developing an understanding and experience of pulse, rhythm and metre, aural imagination of and recognition and identification of sounds in exact relation to each other and, most importantly, bringing all these together holistically to develop good musical understanding. The significance of this is progress in musical understanding is rapid, musical development occurs at a rate suited to each student and the student becomes confident as a musician at his level. This can be measured against other ways of teaching where the student makes good progress, but despite his achievements, may not have inner confidence and security that arises from understanding fully and knowing completely.

Specifically, these teaching tools suited to beginners are Tonic Sol-fa, Hand Signs, French Time Names, Printed Teaching Materials (a large collection of published printed works in music notation and sol-fa), Use of Folksongs (especially from the national repertoire of each student) and Singing. While some of these tools were the original ideas and works of other music educators, the assembling of them into the collection associated with the music teaching ideas of the Kodály Concept is unique to Kodály (the man). Most importantly, the words of Kodály describing his philosophy of music teaching which are in print offer persuasion, encouragement and direction to music teachers individually, collectively and even worthy enough to be considered at the level of State. In my country, Ireland, the syllabus for the primary curriculum music is heavily influenced by the Kodály Concept despite giving any special mention or credit to it explicitly. The movement of Music Schools in Hungary is another example of how Kodály's music teaching ideals resulted in a style of schooling that has benefits for students. He was concerned with both the musical development of potential professional musicians and also the development of a nation of musically informed people who could benefit from the nourishing nature of music and its capacity for offering a more meaningful life.

For more advanced students, the approach is experience-based: practice precedes theory. This approach supports meaningful learning. Students benefit by having highly trained and sharpened listening skills whereby they may identify or recognise what they hear, have a capacity to deal with larger memory chunks and instantly recognise musical forms and textures. Kodály's work has been developed in these ways by the teachers which follow his lead as living colleagues and also as subsequent generations of disciples devoted to his concept.

Personally, my commitment to the Kodály Concept has caused me to devote much of my free time working voluntarily to spread awareness about it to music teachers, musicians and national school teachers: I organise a successful in-career development course annually.

I recommend the Kodály Concept as a significant part of human culture worthy of recognition and protection for future generations.

So much could be said to support the concept. However, best recommendations are brief. Further detailed information may be retrieved from the website of the Kodály Society of Ireland (listed below). Any follow-up questions about the above are welcome and will be answered quickly.

Yours faithfully,

Daniel Walsh

Digitally signed by Daniel Walsh
DN: cn=Daniel Walsh, o=Kodaly Society
of Ireland, ou=Chairman's Office,
email=Daniel@Kodalyireland.com, c=IE
Date: 2013.12.16 21:05:02 Z

Daniel Walsh M.A. (Hons)(Mus)

Chairman: Kodály Society of Ireland (Web: kodalyireland.com)

Director, Annual In-career course: Active Music Making: The Kodály Approach

Director, Playright Music Ltd., Dublin Ireland

Tel: +353 1 842 2463

Report for UNESCO on the Kodaly method in China

Although China sent professional musicians to Hungary to study in the 1950s, those musicians didn't pass on Kodaly's philosophy to the Chinese people. It was not until the 1980s, when Chinese students went to study in Hungary that Kodaly's methods were introduced to the mainland. However during that time, this method did not spread throughout the nation's music colleges, and therefore gained the image of being a method to teach children and beginners. Soon after, the Chinese Kodaly Society was built in Beijing, but it was not active enough to spread this philosophy to the whole of China. By that time, the word "Kodaly method" only meant some technical key words, such as Kodaly hand sign, rhythm name, relative solfege, music reading and writing, choral teaching and so on. The essence and larger goals of the Kodaly method were not well understood or taught.

From the beginning of the 21st century, the Chinese education system started to adapt to the needs of a new generation of Chinese students. People put more attention on general education than elite education, and the goal of education turned to quality-oriented education from exam-oriented education. It was during this time that music education also began to be reformed, and the Institute of Music Education (IOME) was born. After doing research into the music education philosophies used in different countries, the deans of IOME, Prof. Jianjin Gao and Prof. Naixiong Liao, decided to bring the Kodaly philosophy to China and systematic integrate its principles into the Chinese music education reformation.

When the Kodaly system was first introduced in Hungary, the conditions of that country were similar to the conditions prevailing in China today, most notable is that China's traditional music is on the decline. Second is that, although there are many minority cultures contained within Chinese culture as a whole, there is not enough teaching resources that take advantage of these cultures' music. Third is that the gap between specialist music education and general music education is too wide in China. Fourth is that prior to the importation of the Kodaly method, China's teaching resources, teachers, and methods were too isolated from one another. For example, music education resources were not created by actual education specialists, but rather theorists with little practical experience. Also during this time, the overall goal of music education had changed little from the 1930s, that is, the only focus was on training professional performers, while ignoring the general population.

In bringing the Kodaly system to China, the first steps taken by IOME were to invite Kodaly specialists from Hungary to teach for extended periods of time, among those invited were Borbala Szirany and Professor Peter Erdei. The first goal was to improve the musical abilities of the students who would become future music educators, while at the same time introducing the fundamentals of the Kodaly system. These students, who would later become the first generation of teachers for the IOME, were then taught how to integrate and apply Kodaly's methodologies to their own teaching. At first the Kodaly specialists were invited to teach a large portion of the classes, but as the IOME's own students began to take over some of the teaching, the specialists were asked more and more to observe and guide these young teachers. Finally, IOME was greatly fortunate to have the help and guidance of Hungary's Dr. Katalin Kiss and Dr. Laszlo Nemes in creating a detailed, workable music education curriculum and textbook for music teachers across the country.

The results of IOME's efforts to improve music education have been substantial. The goal of improving China's music education has received strong governmental support, which has, among other things, lead to the creation of China's first music primary school, located in Beijing. Also, for the last three years, the IOME has successfully hosted a short term music teacher training program that accepts

teachers from all over China and introduces them to the Kodaly method as well as other philosophies. This program has given over 1500 teachers from over 20 provinces the chance to experience modern teaching philosophies in practice, an opportunity they could not have had otherwise. Currently, IOME teachers are using their experience in the classroom and knowledge of Kodaly's teaching method to create textbooks and other teaching materials, suitable for use with primary school students, and more importantly, suitable for Chinese students' unique experience and cultural background. The project to create suitable Chinese music teaching materials highlights the larger objective of the program. That objective is to not just duplicate the Hungarian teaching methods, but to adapt and integrate them into the larger context of Chinese education. The research in how to "localize" different teaching methods has been an ongoing goal of IOME.

Professor Jianjin Gao
Dean of the Institute of Music Education, CCOM

Evidence to support the proposal of the Kodály concept to UNESCO Intangible Cultural Heritage Register of Best Practices.

Our belief is that singing and musicianship go hand in hand, and that the singing/education experience should start as early as possible in a child's life. With this in mind we embrace the Kodály philosophy in the following strands of NYCoS work:

Mini Music Makers: 18 classes around Scotland. Classes from 0 - 5 years. At the core of these classes is music education through singing - experiencing music concepts through participation with parents. Our guidance for these classes very much follows the words of Katalin Forrai. The core resource is the NYCoS publication, *Singing Games and Rhymes for Tiny Tots*.

Active Learning through Music - (For children age 4- 7) Training and resources building on the experiences in Mini Music Maker Classes.

Resources consist of step by step guidance to support the specialist/non specialist teacher in the delivery of a music education programme based on the Kodály Philosophy - the early packs consist of material to prepare the child for musical reading and writing and the later packs introduce the children to early rhythm and pitch reading.

Supporting this programme is the publication *Singing Games and Rhymes for Early Years*.

School workshops/Teacher training in Primary Schools (for children age 7 - 12)- based on our musicianship programme *Go for Bronze/Go for Silver* - using the tools of the Kodály Philosophy - Rhythm names/Handsigns/ Solfa, the children are taken through a progressive programme with *Singing Games* at it's heart, preparing the children for musical reading based on the sound before symbol approach.

Supporting this programme in Primary Schools is the publication *Singing Games and Rhymes for Middle Years*.

Area Choirs: (7 - 18) There are currently 15 Area Choirs around Scotland with around 2000 children in total rehearsing weekly using the *Go for Bronze/Silver/Gold* musicianship programme. Each of these musicianship levels is tested and the children move through the six levels (2 Bronze, 2 Silver, 2 Gold). A pass at the final Gold level has recently been recognised by the Associated Board of the Royal Schools of Music and is accepted as an alternative to Grade V theory. Musicianship is a core part of every rehearsal evening alongside the choral singing rehearsal itself.

National Choirs: There are currently a number of National Choirs:

National Boys Choir (consisting of Junior Corps/National Boys Choir and a Changed Voice Section) Age 10 - 16

National Girls Choir (consisting of a Training Choir and National Choir) Age 12 - 16

National Youth Choir (consisting of a training choir and the National Youth Choir itself - age 16 - 24)The younger choirs receive musicianship training at the residential courses every year.

National Choirs • Education • Area Choirs • Publishing • Mini Music Makers

National Youth Choir of Scotland, The Mitchell, North Street, Glasgow G3 7DN

telephone: 0141 287 2856

fax: 0141 287 2858

e-mail: admin@nycos.co.uk

website: www.nycos.co.uk

Scottish Charity No. SC024899

Registered in Scotland No. SC165149

VAT Reg No. 699 6629 40

Registered Office: Capella Building (Tenth Floor), 60 York Street, Glasgow G2 8JX

Training Opportunities: We offer training throughout the year in various formats:

One day introductory courses on early years, primary music education, Go for Bronze/Silver/Gold as well as training for our Choir Staff.

Partnership organisations: We work with other organisations e.g. Scottish Booktrust, delivering training in order to raise the standard of singing across Scotland. Many local authorities have also adopted the Kodaly approach to music education, and are using it within school settings and after school activities. Creative Scotland (formerly the Scottish Arts Council), supports many of these programmes.

Annual Kodály Summer School: At which we offer musicianship training , pedagogical courses for early years/primary and secondary teachers as well as instrumental teachers and choral conductors. Dr László Nemes is a regular tutor at this course.

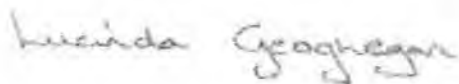
Kodály Musicianship/Methodology modules are offered at the Royal Conservatoire of Scotland to Undergraduate and Postgraduate Students as well as external students who attend the Conservatoire for tuition.

We are committed to the continued use of Kodály principles as we have seen great benefits over the years in the standard of musicianship and singing from birth to adult. The involvement of our Hungarian friends and Colleagues is key to our future work. Our Education Patron is Dr László Nemes who bi-annually arranges a study tour for our NYCoS staff and friends and we are eternally grateful for his support for NYCoS activities.

December 2013

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Chris Lee". The signature is stylized with a large initial 'C' and a long horizontal stroke at the bottom.

Artistic Director, National Youth Choir of Scotland

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Lucinda Geoghegan". The signature is written in a cursive style.

Lucinda Geoghegan
Education Director, National Youth Choir of Scotland

(UNESCO declaration)

The Kodály Concept – statement on behalf of the British Kodály Academy

Music Teachers who belong to The British Kodály Academy (BKA) recognise the enormous advantages of Kodály's approach to music education and the relevance it continues to offer to us in the United Kingdom.

We value this music learning process which is structured and sequential – moving by logical steps from simple, unconscious learning at Early Years through to later conscious understanding of musical elements, and thence to development of musicians who are skilled for life to tackle challenging and complex music of all genres with confidence and musicality.

Kodály's approach to music education, based on teaching, learning and understanding music through the experience of singing, offers teachers simple tools so that they can introduce music to very young children through songs, and so provide the vital foundation on which understanding and appreciation of musical complexity can be built.

The tools with which we practise with the young are relative solfa, rhythm names and handsigns - guidelines rather than a "method" – and still useful for adults too.

Singing involves hearing the sound in the head before producing it - inner hearing - so we begin with the voice, the instrument we all possess.

We are convinced of the value of using relative solfa, appreciating that practice in it enables singing in any key, as all major/minor scales are reduced to one pattern. Each solfa name has a function within the given tonality and an understanding of this helps with hearing intervals, triads and so on. We see in our work with children how it helps them to develop their sight reading skills and, for musicians of all ages, it offers understanding of form, harmony and so on.

We hear in our choirs how relative solfa helps not only with sight reading but with intonation and good tuning.

The rhythm names convey the length of musical sounds and help children who can say the rhythm names accurately, to clap and play accurately as well. We find it helpful to teach rhythm in a way that enables people to overcome the difficulties of complicated rhythmic patterns later on.

We find that the handsigns are a really useful visual aid, helping children to understand the relative positions of each pitch - and they are helpful as the introduction to two-part singing as well. They are still relevant to musicians of all ages: it is amazing to be gathered with people from many countries and guided through a new song via handsigns – emphasising that music is a universal language.

We value the holistic benefits of the Kodály approach in our schools: the inner well-being brought about through singing spreads subconsciously, contributing to the whole ethos of the school and making a positive impact on children's behaviour.

On discovering the Kodály approach, teachers at a BKA course feel they have received a "life-changing experience" which inspires their future music teaching journey.

Kodály recognised the value of music's uplifting quality when he said that "music is the expressive tool of the human soul which is equally accessible to everyone" and this is how we see our privilege and role as music teachers in applying Kodály's concepts to our work.

Margaret Oliver

Margaret Oliver – BKA Chair of Trustees

December 2013

Hagyományok Háza

az Emberi Erőforrások Minisztériuma nemzeti intézménye

Cím: Budapest I., Corvin tér 8.; Postacím: 1251 Bp., Pf. 23. Telefon: 225-6049, Fax: 225-6077, 201-5017 E-mail: hhinfo@hagyomenyokhaza.hu Web: www.hagyomenyokhaza.hu

NYILATKOZAT

A Hagyományok Háza működése több területen táplálkozik a Kodály koncepció forrásaiból. Munkája során az intézmény elsősorban a Kodály által kijelölt feladatkör, a népzene tudomány eredményeinek társadalmi hasznosításának széleskörű feladatait teljesíti úgy, hogy ezek szakmai tevékenységének minden szegmensét érintik. A Hagyományok Háza az alkalmazott folklorisztika csúcsintézményeként a népzene kutatás dokumentumainak archiválásában, a kutatás folyamataiban elért eredmények transzformálásában, a társadalmi hasznosulás előkészítésében, illetve a művészi szintű feldolgozás és tolmácsolás területén vállalt feladatokat. Az intézmény három nagy szakmai részlege is a Kodály koncepciónak megfelelően épült fel. A Hagyományok Háza közgyűjteményi táráként tevékenykedő Lajtha László Folkloridokumentációs Központ és Martin György Médiatár foglalkozik a népzene kutatás folyamataiban felhalmozott dokumentumok korszerű digitális feldolgozásával, internetes illetve könyvtár hozzáféréseinek biztosításával, illetve olyan tudományos igényű fórumok kialakításával, melyek keretében a népzene gyűjtésének, archiválásának és közzétételének szakmai kérdéseivel foglalkozó szakemberek oszthatják meg eredményeiket, vagy nézeteiket egymással és a laikus érdeklődőkkel egyaránt. A Hagyományok Háza közművelődési táráként tevékenykedő Népművészeti Módszertani Műhely a Kodály koncepciónak megfelelő módon kialakított népzenei képzéseinek és tanfolyamainak használja az etnomuzikológia eredményeit. Ezzel párhuzamosan már a Kodály koncepcióban is megfogalmazott, majd a Táncházmódszer kiépítése során kidolgozott szempontokat alkalmazza a képzések és tanfolyamok foglalkozásainak használt módszertani segédanyagok összeállításában. Ezek kiadványozása a Hagyományok Háza tevékenységében a Kodály Zoltán által szorgalmazott 1936 és 1963 között zajlott népzenei gramofonlemezfelvételek digitálizált újrakiadásától a jelenkori zenefolklorisztikai gyűjtések anyagai alapján összeállított digitális hanghordozókon keresztül egészen a népdal-, és hangszeroktatási kézikönyvekig terjed. A Hagyományok Háza művészeti táráként tevékenykedő Magyar Állami Népi Együttes munkájában is megjelenik a Kodály koncepcióból fakadó, regionális stílushűségre irányuló törekvés, illetve érvényesül a Kodály által a népzenei dallamok terjesztésében többször is kihangsúlyozott tudatos zeneesztétikai, zenetörténeti szempontú forráskritikai szemlélet. Ennek megfelelően az együttes zenei repertoárjának kiválasztása során rendszerint a Kodály által terjesztésre alkalmasnak tartott, azaz a hagyomány folyamatai által magas esztétikai értékűre csiszolt dallamok kerülnek előtérbe.

1969-ben, Kodály Zoltán halála után két évvel az általa kialakított koncepció egyik manifesztumaként jött létre a Röpülj páva! elnevezésű televíziós népzenei vetélkedő. Az 1983-ig több évadot megélt műsor szellemiségének korszerű újraélesztését vállalta a Hagyományok Háza, amikor a magyar közmédia megkeresésére 2011-ben kidolgozta a Fölszállott a páva televíziós népzenei és néptánc vetélkedő szakmai koncepcióját. Az intézmény ezt követően az immár harmadik évadánál tartó vetélkedő szakmai lebonyolítójává vált. Tekintve, hogy a Fölszállott a páva új műsorformátumban jelentkező adásai a magyar népzene értékeit az elmúlt évek során több millió TV nézőhöz juttatták el, általuk megvalósulni látszik a Kodály koncepció egyik legfontosabb célkitűzése, mely szerint kötelességünk biztosítani a zenei anyanyelv értékeihez való széleskörű hozzáférést. A mai információs társadalmak modern eszközeit is be kell vetni annak érdekében, hogy „*Legyen a zene mindenkié!*”

Mindezek értelmében igazoljuk, hogy a Hagyományok Háza, mint a programban közvetlenül érintett intézmény szabad elhatározásból csatlakozik, és beleegyezését adja a Kodály koncepciót összefoglaló előterjesztéshez.

Budapest, 2015. március 24.

Declaration of the Hungarian Heritage House

The Hungarian Heritage House uses the Kodály Concept's sources in many fields in the course of its work. In the operation process of our institution, we perform a wide range of tasks of the social recovery of the folk musicology's result (which is a function assigned by Kodály). These tasks affect all sections of the institution's professional activities.

The Hungarian Heritage House, as the main institution of the applied folkloristic, takes part in the archiving process of the folk musicology's different documents, in the transformation of the researches results, in the preparation of the social utilization, and in the adaptation and translation of the folklore goods to an artistic level. The three big professional departments of the institution were established in accordance with Kodály's concept.

As the public collection of the Hungarian Heritage House, the László Lajtha Folklore Documentation Center and the György Martin Media Repertory are intended to digitally process different documents which were piled up during the different workflows of the folk musicology. To provide a library access as well as scholarly forums, where the experts (making researches about the collection of folk music or about the archiving process or the disclosure of folk music) can share their results and opinion with each other or with the audience.

The Folk Art Methodology Yard, as the public education repertory of the Hungarian Heritage House, uses the results of the ethnomusicology during its folk music trainings and courses, which were developed in accordance with the Kodály concept.

In parallel with the above mentioned thoughts, the institution uses those aspects in the process of composing the materials of the courses and trainings, which have been already formulated in the Kodály concept and later in the Dance House Method.

The publication process of these materials is broad. Those gramophone records, which were issued between 1936 and 1963 (and were initiated by Kodály) were re-issued and digitalised by the Hungarian Heritage House, as well as those digital media devices which were based on the contemporary music folkloristical collections were brought out. Folk song and musical instrument handbooks were also published by the institution.

In the work of the Hungarian State Folk Ensemble which is the artistic repertory institution of the Hungarian Heritage House, the endeavour to the authentic regional style (which stems from the Kodály concept) as well as the critical thinking based on the conscious music aesthetics and the music-history are both appearing.

Accordingly, in the selection process of the Hungarian State Folk Ensemble's music repertoire, they also try to follow Kodály's methodology. In 1969, two years after Zoltán Kodály's death, as a manifesto of his concept, a folk music television talent show, called *Röpülj páva!* (Let's fly, peacock!) has been started.

The Hungarian Heritage House assumed the revivification of the show, which was stopped in 1983, with the elaboration of the professional concept of the *Fölszállott a páva* (The peacock has flown) in 2011. Therefore the institution became the professional operator of this competition for the third time (3 seasons).

Considering the fact, that this show's broadcasts and therefore the values of the hungarian folk music, got to millions of TV viewers, the main objective of the Kodály concept seems to come true: it is our duty to provide wide access to the values of the musical mother tongue. It is important to use all of the modern tools in order to „Let the music be all of ours!”

Under all these, we certify, that the Hungarian Heritage House, as a directly affected institute by the program, with its free decision, would like to join to the supporters of the Kodály Concept's nomination of the Register of the UNESCO's Best Safeguarding Practices.

Budapest, 24th, March 2015

László Kelemen
director